

Nutarimas paskelbtas: Žin., 2002, Nr. [10-355](#)
Neoficialus nutarimo tekstas

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMAS
NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS NACIONALINĖS KOVOS SU KORUPCIJA PROGRAMOS
PATVIRTINIMO

2002 m. sausio 17 d. Nr. IX-711
Vilnius

Lietuvos Respublikos Seimas, vadovaudamasis Nacionalinio saugumo pagrindų įstatymo (Žin., 1997, Nr. [2-16](#); 1998, Nr. [55-1520](#)) 5 straipsnio 1 dalimi ir plano, patvirtinto Seimo 2000 m. birželio 8 d. nutarimu Nr. VIII-1723 „Dėl ilgalaikių valstybinių saugumo stiprinimo programų rengimo ir įgyvendinimo plano“ (Žin., 2000, Nr. [48-1381](#); 2001, Nr. [82-2837](#)), 1 dalies 9 punktu, vertindamas korupciją kaip grėsmę politinei sistemai, pilietinei visuomenei ir nacionaliniam saugumui, matydamas būtinybę, kad valstybės institucijos vykdytų kryptingą ir veiksmingą antikorupcinę politiką, n u t a r i a:

1 straipsnis.

Patvirtinti Lietuvos Respublikos nacionalinę kovos su korupcija programą (pridedama).

2 straipsnis.

Pasiūlyti Vyriausybei kartu su Specialiųjų tyrimų tarnyba organizuoti Lietuvos Respublikos nacionalinės kovos su korupcija programos įgyvendinimo priemonių plano vykdymą.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
SEIMO PIRMININKAS

ARTŪRAS PAULASKAS

LIETUVOS RESPUBLIKOS NACIONALINĖ KOVOS SU KORUPCIJA PROGRAMA

1. BENDROSIOS NUOSTATOS

1.1. Norint įgyvendinti radikalias korupcijos prevencijos priemones, kompleksiskai šalinti šio neigiamo socialinio reiškinio priežastis, būtina stiprinti teisėsaugos ir kitų valstybės institucijų sistemą, skatinti glaudesnį jų bendradarbiavimą su visuomene ir nevyriausybiniomis organizacijomis, ugdyti visuomenės narių pilietinę sąmonę ir nepakantumą negerovėms.

1.2. Korupcijos požymiai valstybės tarnyboje, kituose valstybės ir privačiame sektoriuose kenkia demokratijai, ekonomikai ir teisės sistemai, todėl rengiamos kovos su ja priemonės turi būti nuoseklios, visapusiškos ir ilgalaikės. Ypač daug dėmesio turi būti skirta korupcijos apraiškų prevencijai ir neišvengiamos atsakomybės už neteisėtus veiksmus principo įgyvendinimui, būtina ugdyti visuomenės nepakantumą šiam reiškiniui, taip pat plėtoti tarptautinį bendradarbiavimą kovojant su korupcija.

1.3. Ši programa padės vienyti visų institucijų pastangas plėtoti antikorupcinę veiklą įgyvendinant Lietuvos Respublikos įstatymus, ratifikuotas tarptautines konvencijas, sudarytas tarptautines sutartis, susijusias su korupcijos prevencija. Programos parengimo ir įgyvendinimo svarba Lietuvai integruojantis į Europos Sąjungą (toliau – ES) pabrėžta Europos Komisijos 2000 metų reguliariojoje ataskaitoje.

1.4. Sėkmingai kovoti su korupcijos apraiškomis galima tik tada, kai ilgalaikė programa pagrįsta pasaulyje visuotinai pripažįstamais elementais: prevencija, teisės pažeidimų tyrimu, visuomenės švietimu ir jos parama. Pažymėtina, kad teigiamų rezultatų pasiekama tik įgyvendinant išvardytus elementus kaip nedalomą visumą.

1.5. Šioje programoje numatytos priemonės turi būti nuosekliai siejamos su socialinių problemų sprendimu ir visuomenės apsauga nuo esamų ir atsirandančių korupcijos šaltinių, kartu būtina visokeriopai ginti visuotinai pripažįstamas žmogaus teises ir laisves ir nepažeisti nekaltumo prezumpcijos.

1.6. Antikorupcinės iniciatyvos atitinka visuomenės ir kiekvieno asmens lūkesčius, todėl visokeriopai skatintina visuomenės parama numatytoms kovos su korupcija priemonėms įgyvendinti, glaudus valstybės institucijų bendradarbiavimas su nevyriausybiniomis, tarptautinėmis organizacijomis, kitais asmenimis. Visuomenės nepakantumas korupcijai turi būti pradedamas ugdyti bendrojo lavinimo mokyklose pagal specialią mokomąją programą, susijusią su kitomis švietimo ir mokslo programomis.

2. APLINKOS ANALIZĖ **Korupcijos prielaidos**

2.1. Santykinai galima išskirti šias korupcijos prielaidas:

2.1.1. bendrąsias socialines (nedarbas, sveikatos draudimo sistemos netobulumas, maži valstybės tarnautojų atlyginimai ir pan.);

2.1.2. teisine (teisės aktų netobulumas, dažnas keitimas bei kolizijos, nebaudžiamumas, kontrolės sistemų, liudytojų apsaugos programų, teisinių procedūrų ir priemonių, pareigūnų skyrimo ir atleidimo bei nušalinimo procedūrų netobulumas, profesinių elgesio kodeksų valstybės tarnyboje nebuvimas ir pan.);

2.1.3. institucines (ne visose institucijose taikomas rotacijos principas, motyvacinė karjeros sistema, neišplėtotos vidaus ir išorės audito sistemos, nepakankamai skaidrus sprendimų priėmimo

procesas, nepašalintos prielaidos korupcijai skiriant įmonių, kuriose vyrauja valstybės kapitalas, vadovus, nustatant jų atsakomybę ir pan.);

2.1.4. visuomenės pilietiškumo stokos (visuomenės požiūrio į korupciją neapibrėžtumą ir prieštaravimą, nesipriešinimas korumpuotiems valstybės tarnautojams, piliečių pasyvumas antikorupcinėje veikloje);

2.1.5. išorinių veiksnių įtakos (tarptautinės korupcijos atsiradimas, tinkamų sąlygų atskirų ūkio subjektų sąžiningai konkurencijai nesudarymas, pasienio kontrabandos ir korupcijos specifika ir pan.).

Korupcijos lygis ir paplitimas

2.2. Informatikos ir ryšių departamento prie Vidaus reikalų ministerijos duomenimis, 1995–2001 m. užregistruota 1530 nusikaltimų valstybės tarnybai, iš jų 388 kyšio priėmimo atvejai, 1142 kiti nusikaltimai valstybės tarnybai.

2.3. Tarptautinės visuomeninės antikorupcinės organizacijos „Transparency International“ sudarytame šalių sąrašė pagal korupcijos suvokimo indeksą Lietuva iš 50 vietos (1999 m.) pakilo iki 38 vietos (2001 m.). Šio tyrimo pagrindas – 12 kasmetinių tarptautinių korupcijos tyrimų apibendrinimas, t. y. ekspertų, turinčių bendradarbiavimo su įvairiomis šalimis patirtį, apklausos ir pirmiausia garsaus Gallupo instituto organizuojamos tarptautinės apklausos, taip pat kitų žinomų ekonominių, politinių, mokslo institucijų įvertinimai.

2.4. Pasaulio banko 1999 m. ataskaitoje „Kova su korupcija pereinamojo laikotarpio šalyse“ pažymima, kad pagal administracinės korupcijos (kai valstybės tarnautojai įstatymus ar kitus teisės aktus tyčia iškreipia siekdami neteisėtos privačios naudos) indeksą Lietuva yra maždaug tame pačiame lygyje su Rusija, Slovakija bei Čekija. Pagal valstybės užvaldymo korupcijos mastą Lietuva yra antroje vietoje tarp Baltijos valstybių (pirmoje – Latvija, trečioje – Estija), kartu su Lenkija, Kazachstanu ir Čekija.

2.5. Korupciniams nusikaltimams būdingas aukštas latentškumo koeficientas, nes sandorio šalys suinteresuotos išlaikyti korupcijos fakto paslaptį. Remiantis minėtais duomenimis, sunku nustatyti tikslų korupcijos suvokimo indeksą, todėl būtina kasmet atlikti išsamų kriminologinį korupcijos lygio ir paplitimo atskiruose valstybės sektoriuose tyrimą.

2.6. Korupcija nėra tolygiai paplitusi valstybėje, ir, norint sėkmingai kovoti su korupcija, labai svarbu išsiaiškinti tikslesnes korupcijos paveiktas vietas valstybės valdžios ir valdymo srityse tarp valstybės tarnautojų ir pareigūnų, privačiame sektoriuje. Korupcijos mastą Lietuvoje, labiau atitinkantį tikrovę, būtų galima nustatyti nuolat analizuojant atskirų visuomenės socialinių grupių apklausų bei teisės saugos institucijų veiklos rezultatus.

2.7. Baltijos tyrimų, rinkos ir visuomenės nuomonės kampanijos 2000 m. pabaigoje atliktos Lietuvos gyventojų apklausos apie korupcijos problemą šalyje duomenimis, 13% Lietuvos gyventojų mano, kad korupcija Lietuvoje yra neišvengiama ir nieko negalima padaryti, o 76% teigia, kad korupcijos problemą galima ir reikia išspręsti: 41% Lietuvos gyventojų pritaria, kad su korupcija Lietuvoje reikia kovoti pačiomis griežčiausiomis priemonėmis, taikant ir nedemokratinis kovos metodus; 21% – kad su korupcija Lietuvoje reikia kovoti visomis įmanomomis demokratinėmis priemonėmis; 14% – kad korupcija Lietuvoje gali būti sumažinta iki minimalaus lygio, griežtinant esamus įstatymus. Ši apklausa parodė, kad 24% Lietuvos gyventojų netiki kovos su korupcija sėkme arba neturi nuomonės šiuo klausimu, o 76% mano, kad su korupcija reikia kovoti.

2.8. Pagal „Transparency International“ organizacijos skyriaus Lietuvoje 2000 m. dviejų projektų ataskaitą „Ar Lietuva nori politinio skaidrumo?“ labiausiai korumpuotos institucijos, Lietuvos gyventojų nuomone: muitinė (47% Lietuvos gyventojų mano, kad ji yra labai korumpuota ir 39% – kad korumpuota), teismai (atitinkamai 27% ir 48%), policija (26% ir 49%), prokuratūra (23% ir 47%), didžiosios kompanijos (19% ir 48%), Seimas (18% ir 45%), Vyriausybė (13% ir 45%) bei savivaldybės (12% ir 41%). „Spinter“ kompanijos apklausos, atliktos 2001 m., duomenimis, labiausiai korupcija įsigalėjusi muitinėje (taip mano 17% apklaustųjų), teismuose (16%), privatizavimo sandoriuose (14%), kelių policijoje (9%).

2.9. Tarptautinio viktimologinio tyrimo „Neteisėti bandymai paveikti teisėjų ir prokurorų darbą Lietuvoje“, atlikto Lietuvoje 2000 m., metu buvo apklausta 55% teisėjų ir 75% prokurorų. Iš apklaustųjų atitinkamai kas aštuntas ir kas septintas atsakė, jog asmeniškai arba per draugus, artimuosius patyrė neteisėtą poveikį – grasinimus ar bandymus papirkti. Net 32% apklaustų teisėjų, besiremiančių nagrinėtomis bylomis, mano, kad korupcija Lietuvoje yra paplitusi.

2.10. Susirūpinimą kelia visuomenės aktyvesnių socialinių grupių – jaunimo, aukštąjį išsilavinimą turinčiųjų ir verslininkų – susitaikymas su korupcijos reiškiniu, nors ir smerkiamu.

2.11. Apibendrinus oficialios statistikos duomenis, visuomenės apklausų rezultatus, žiniasklaidos pranešimus, institucijų, atsakingų už kovą su korupcija, pateikiamą informaciją ir kitų korupciją Lietuvoje tyrinėjančių ekspertų ir organizacijų išvadas, galima daryti prielaidą, kad Lietuvoje labiausiai korumpuotos yra teisėsaugos, teisingumo įgyvendinimo, priežiūros ar kontrolės funkcijas atliekančios institucijos. Korupcijos prevencija atitinkamose institucijose – vienas svarbiausių kiekvienos demokratinės šalies uždavinių norint užtikrinti šalies socialinę-ekonominę plėtrą ir korupcijos mažėjimą.

Korupcijos pasekmės

2.12. Korupcijos pasekmės išskaidžius į tam tikras grupes, lengviau suvokti šio reiškinio įvairumą, išvengti supaprastinto požiūrio į jį, pasirinkti geresnes korupcijos poveikio priemones. Tačiau, atsižvelgus į besikeičiančias ir tarpusavyje susijusias pasaulio ir Lietuvos socialines, ekonomines ir politines realijas, griežtai korupcijos pasekmių suskirstyti neįmanoma.

2.13. Korupcijai pažeidus visuomeninius santykius, sukeliamas pasekmes sąlyginai galima suskirstyti į 4 grupes:

2.13.1. ekonominę (korupcijai pažeidus rinkos sistemą, gali sumažėti šalies ūkio efektyvumas ir rinkos konkurencija, pablogėti gaminamų prekių ir paslaugų kokybė, blogėja investicinė veikla, prarandamas verslininkų pasitikėjimas valstybės institucijomis ir pan.);

2.13.2. socialinę-politinę (atsiranda socialinė įtampa, veikianti šalies ekonomiką ir politinį stabilumą, mažėja piliečių pasitikėjimas valstybe ir demokratija, jos principais; didėja autokratinės ideologijos populiarumas, mažėja politinė konkurencija, atsiranda sąlygos politinei korupcijai plisti ir pan.);

2.13.3. valstybinio valdymo (blogėja viešojo administravimo kokybė, atsiranda neoficiali sprendimų priėmimo sistema, stiprėja organizuoto nusikalstamumo ryšiai su korumpuotais valstybės tarnautojais, politikais ir pan.);

2.13.4. tarptautinių santykių (dėl korupcijos apraiškų šalyje mažėja šalies prestižas, prarandama dalis galimų investicijų ir pan.).

Antikorupecinės teisinės bazės plėtra

2.14. Vieni iš svarbiausių Vyriausybės veiklos uždavinių teisės kūrimo ir asmens saugumo bei teisėsaugos srityse yra skirti ypatingą dėmesį teisės aktų, kurie realiai užtikrintų kovą su korupcija, kūrimui, suformuoti darnią ir veiksmingą kovos su korupcija, kontrabanda ir organizuotu nusikalstamumu sistemą, veiksminga korupcijos prevencija laiduoti skaidresnę ir kuo viešesnę teisėtvarkos ir kitų valstybės valdymo institucijų bei pareigūnų veiklą, nustatyti jų atsakomybės visuomenei tvarką, pasirengti 1999 metų Europos Tarybos baudžiamosios ir civilinės teisės konvencijų dėl korupcijos bei Konvencijos dėl kyšininkavimo tarptautiniuose verslo sandoriuose ratifikavimui bei vykdyti kryptingą ir veiksmingą antikorupecinę politiką.

2.15. Lietuvoje priimta daug teisės aktų, priskirtinų antikorupeciniams. Juos santykinai būtų galima suskirstyti į tris grupes:

2.15.1. įstatymai, nustatantys teisinę atsakomybę už korupcines veikas: Baudžiamasis kodeksas, Administracinių teisės pažeidimų kodeksas ir Civilinis kodeksas, jų pakeitimo ir papildymo įstatymai;

2.15.2. kiti įstatymai: Gyventojų turto ir pajamų deklaravimo, Viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje, Viešųjų pirkimų, Viešojo administravimo, Valstybės tarnybos įstatymai, Baudžiamojo proceso kodeksas, Civilinio proceso kodeksas, Administracinių bylų teisenos, Pinigų plovimo prevencijos, Asmenų turto įsigijimo ir pajamų teisėtumo pagrindimo, Konkurencijos, Lobistinės veiklos, Politinių kampanijų finansavimo kontrolės, Politinių partijų ir politinių organizacijų finansavimo, Specialiųjų tyrimų tarnybos, Nacionalinio saugumo pagrindų, Baudžiamojo proceso bei operatyvinės veiklos dalyvių, teisingumo ir teisėsaugos institucijų pareigūnų apsaugos nuo nusikalstamo poveikio, Organizuoto nusikalstamumo užkardymo įstatymai, jų pakeitimo bei papildymo įstatymai ir kt.;

2.15.3. Seimo ir Vyriausybės priimti teisės aktai, Ministro Pirmininko potvarkiai, nustatantys konkrečias kovos su korupcija priemones: Seimo 2000 m. birželio 8 d. nutarimas Nr. VIII-1723 „Dėl ilgalaikių valstybinių saugumo stiprinimo programų rengimo ir įgyvendinimo plano“, Seimo 2001 m. gegužės 10 d. rezoliucija „Dėl kovos su korupcija“, Vyriausybės 2001 m. spalio 4 d. nutarimas Nr. 1196 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001-2004 metų programos įgyvendinimo priemonių patvirtinimo“, Vyriausybės 1998 m. balandžio 9 d. nutarimas Nr. 433 „Dėl kompleksinių priemonių teisinės atsakomybės už nusikaltimus ūkininkavimo tvarkai ir finansams veiksmingumui didinti, organizuotų nusikaltimų ir korupcijos prevencijai stiprinti“, Vyriausybės 1999 m. sausio 15 d. nutarimas Nr. 62 „Dėl organizuoto nusikalstamumo ir korupcijos prevencijos programos“, Ministro Pirmininko 2001 m. vasario 26 d. potvarkis Nr. 31 „Dėl darbo grupės sudarymo“.

3. PROGRAMOS TIKSLAS

Svarbiausias šios programos tikslas – sumažinti korupciją Lietuvoje, siekti, kad ji kuo mažiau trukdytų plėtoti ekonomiką, demokratiją, siekti socialinės gerovės ir stiprinti nacionalinį saugumą.

4. SVARBIAUSI KOVOS SU KORUPCIJA UŽDAVINIAI

4.1. Svarbiausi kovos su korupcija uždaviniai yra:

4.1.1. užtikrinti veiksmingą ir kryptingą ilgalaikę kovą su korupcija, veiksmingą numatytų priemonių įgyvendinimą ir būtiną jų finansavimą;

4.1.2. užtikrinti, kad būtų veiksmingai nustatomi įtariamai korupciniais teisės pažeidimais asmenys ir įgyvendinamas neišvengiamos teisės pažeidėjų teisinės atsakomybės principas;

4.1.3. nustatyti labiausiai korupcijos paveiktas sritis ir sąlygas jai atsirasti bei plisti, tobulinti galiojančius teisės aktus ir teisėkūros procesą;

4.1.4. visokeriopai skatinti nepakantumą korupcijos apraiškoms, šiuo tikslu glaudžiai bendradarbiauti su nevyriausybinėmis organizacijomis ir žiniasklaida, sukurti ir įdiegti mokomąsias programas švietimo ir mokslo sistemoje;

4.1.5. užtikrinti korupcijos prevencijos priemonių taikymo ir korupcinių teisės pažeidimų tyrimo didesnę veiksmingumą;

4.1.6. užtikrinti tinkamą šios programos priemonių įgyvendinimo administravimą.

5. KORUPCIJOS SAMPRATA

5.1. Būtina parengti aiškų ir tikslų teisinį korupcijos apibrėžimą, apimančią ir privatų sektorių. Tiksliai paaiškintą sąvoką būtų lengviau taikyti teisėkūroje, viešojo administravimo institucijų praktikoje, ją geriau suvoktų visuomenė, lengviau būtų deramai taikyti antikorupcinius įstatymus.

5.2. Be to, Lietuvai įgyvendinant ES, Europos Tarybos bei Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos konvencijų reikalavimus, būtina atsižvelgti ir į konvencijose apibrėžtas korupcijos sąvokas (pvz., 1999 m. Europos Tarybos baudžiamosios ir civilinės teisės konvencijose dėl korupcijos Nr. 173 ir Nr. 174, kitose).

5.3. Atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos ir tarptautinių organizacijų teisės aktus ir aktualią situaciją, būtų galima abstrakčiai teigti, kad korupcija yra bet koks valstybės tarnautojo ar jam prilyginto asmens elgesys, neatitinkantis jiems suteiktų įgaliojimų ar nustatytų elgesio standartų, ar tokio elgesio skatinimas siekiant naudos sau ar kitiems asmenims ir taip pakenkiant asmenų ir valstybės interesams.

6. KORUPCIJOS PREVENCIJA

6.1. Korupcijos prevencijos tikslas – užkirsti kelią korupcijos atsiradimui ir plėtrai – pašalinti teisės aktų, valstybės valdžios institucijų veiksmų, procedūrų, kitų sričių spragas, dėl kurių gali atsirasti sąlygos korupcijai.

Korupcijos prevencijos strateginės nuostatos

Politinės korupcijos ribojimas

6.2. Demokratijos plėtra, pilietinės visuomenės ir teisinės valstybės stiprinimas, valdžių padalijimo principo įgyvendinimas – vieni svarbiausių korupcijos apraiškas šalinančių veiksmų.

6.3. Siekiant sumažinti politinės korupcijos apraiškas, būtina taikyti šiuos politinės korupcijos ribojimo būdus:

6.3.1. nustatyti aiškius politikų sprendimų priėmimo kriterijus dėl valstybės ar savivaldybių turto naudojimo, valdymo ar disponavimo tokiu turtu;

6.3.2. sukurti veiksmingesnę ir skaidresnę politinių partijų finansavimo kontrolę;

6.3.3. apibrėžti pagrindinius politinės korupcijos pasireiškimus, numatyti už tai teises poveikio priemones;

6.3.4. Įgyvendinant Konstitucinio Teismo nutarimus (2002 m. gruodžio 24 d., 2003 m. gegužės 30 d.), patobulinti teisės aktus, siekiant panaikinti galimybę eiti pareigas, nesuderinamas su savivaldybės tarybos nario pareigomis;

6.3.5. antikorupciniu požiūriu tikrinti kandidatus į pareigas, į kurias skiria Seimas, Respublikos Prezidentas arba Ministras Pirmininkas, taip pat kandidatus į viceministrų, ministerijų sekretorių, departamentų ir tarnybų prie ministerijų vadovų ir jų pavaduotojų, savivaldybių merų ir jų pavaduotojų, valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų vadovų bei jų pavaduotojų pareigas;

6.3.6. numatyti supaprastintą laikinąjį pareigų sustabdymą valstybės tarnautojams, kurie skiriami į pareigas valstybės tarnyboje ir įtariamai padarę korupcinių teisės pažeidimų;

6.3.7. nustatyti politinės partijos lėšų gavimo, tvarkymo ir naudojimo buhalterinę apskaitą, kad partijos išdininkas ar jos vadovas negalėtų išvengti atsakomybės už finansinius pažeidimus;

6.3.8. tobulinti teisėkūros procesą siekiant išvengti korupcinės įtakos rengiant ir priimant teisės aktus;

6.3.9. parengti lobistinės veiklos etikos kodeksą ir patobulinti Lobistinės veiklos įstatymą;

6.3.10. didinti Seimo Antikorupcijos komisijos veiklos veiksmingumą užkertant kelią korupcijai ir tiriant jos apraiškas;

6.3.11. sudaryti galimybę privalomai nustatyti žiniasklaidos savininkus ir apie tai viešai paskelbti.

Administracinės korupcijos ribojimas

6.4. Vienas iš svarbiausių organizacinių ir teisinių korupcijos požymių administracijoje mažinimo būdų – tikslus elgesio, prieštaraujančio įstatymams ir skatinančio korupciją, nustatymas. Atitinkamas reguliavimas šioje srityje turi būti vykdomas teisiniu pagrindu, nustatant tarnautojų tarnybinės etikos taisykles. Norint sumažinti korupcijos galimybes, būtina:

6.4.1. viešojo administravimo srityje:

6.4.1.1. nuosekliai įgyvendinti įstatymo viršenybės principą, nustatyti viešojo administravimo srityje aiškias sprendimų priėmimo procedūras. Tai trukdytų valstybės tarnautojui, įgaliojamam priimti sprendimą, nepagrįstai ilgai vilkinti prašymo ar kreipimosi nagrinėjimą, imtis kitų su diskrecija susijusių ydingų veiksmų;

6.4.1.2. siekiant išvengti korupcijos teisėkūros procese, būtina sukurti teisės aktų ir jų projektų antikorupcinio vertinimo sistemą ir užtikrinti nuoseklų Įstatymų ir kitų teisės norminių aktų rengimo tvarkos įstatymo nuostatų įgyvendinimą teisėkūros procese, suderinti juos su ES teisės aktais;

6.4.1.3. įtraukti į valstybės tarnautojo elgesio kodeksą antikorupciniu požiūriu svarbias nuostatas ir teisinės atsakomybės priemones, suderintas su tarnybos santykius ir privačių interesų deklaravimą nustatančių įstatymų normomis, taip pat politinės atsakomybės priemones (nepasitikėjimo viešojo administravimo sistemoje dirbantiems politinių partijų iškeltiems kandidatams pareiškimas);

6.4.1.4. per Vyriausiąją tarnybinės etikos komisiją kelti valstybės tarnybos prioritetus (viešieji interesai, nešališkumas), skelbti priimtus sprendimus internete. Tikslinga didinti pagarbą šios komisijos sprendimams ir skatinti juos vykdyti;

6.4.1.5. pagal korupcijos rizikos analizės išvadas nustatyti sritis, kuriose reikia taikyti rotacijos principą;

6.4.1.6. nustatyti aiškius informacijos pripažinimo komercine paslaptimi kriterijus. Vykdomosios valdžios institucijos dažnai nevienodai aiškina komercinės paslapties sąvoką. Tai leidžia sąmoningai ar dėl nežinojimo nuslėpti ūkio subjektų, dalyvaujančių privatizavime, viešajame pirkime ir pan., tikrąją finansinę būklę ir sudaryti sąlygas rasti nesąžiningai konkurencijai ar korupcijai;

6.4.1.7. užtikrinti, kad mokesčių už licencijas (leidimus) dydis nekliudytų ūkio subjektams ar jų grupei pradėti atitinkamą veiklą (verstis tam tikra veikla);

6.4.1.8. kadangi leidimų įsigyti arba nuomoti žemę, kurioje numatoma statyti gamybinės paskirties objektus (pramonės įmonės, prekybos centrus, degalines ir pan.) ir gyvenamuosius namus, sistema yra labai sudėtinga, o apskričių viršininkų administracijos arba savivaldybės neretai savo nuožiūra kelia nepagrįstus reikalavimus papildomai investuoti į infrastruktūrą, būtina deramai reglamentuoti šį procesą ir nustatyti investavimo į infrastruktūrą bendrą tvarką ir mastą;

6.4.1.9. tobulinti žemės ir miško naudojimo paskirties nustatymo tvarką bei ne žemės ūkio paskirties valstybinės žemės nuomos teisinį reglamentavimą;

6.4.1.10. kuo labiau supaprastinti viešųjų paslaugų (leidimų, kvotų, ūkio subjektų steigimo ir nuosavybės registravimo, prekių ir paslaugų sertifikavimo ir pan.) teikimą, plačiau perduoti šių paslaugų teikimo funkcijas nevyriausybinėms organizacijoms;

6.4.1.11. sistemingai vykdyti verslą reglamentuojančių įstatymų lydimųjų aktų reviziją, nustatyti šių teisės aktų rengimo, dalyvaujant nevyriausybinių organizacijų atstovams, ir patvirtinimo tvarką;

6.4.1.12. siekiant supaprastinti leidimų ar licencijų verstis tam tikra veikla išdavimą, kai reikalaujama pažymų, kuriomis iš esmės patvirtinama kitų valstybės institucijų turima informacija (pvz., įsiskolinimai biudžetui, Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetui, muitinei ir pan.), taip pat plėtoti informacijos technologijų infrastruktūrą, organizuoti viešąsias paslaugas teikiančių institucijų veiklą pagal vieno langelio principą, neversti pareiškėjo rinkti pažymų su valstybės institucijų kaupiama informacija;

6.4.1.13. apriboti teisę asmenims, padariusiems nusikalstamas veikas valstybės tarnybai, ūkininkavimo tvarkai, finansams ar sunkius nusikaltimus nuosavybei, eiti vadovaujančias pareigas, turėti daugiau nei 51% įmonių akcijų, verstis kita teisės aktų nustatyta veikla;

6.4.1.14. sukurti skaidrią įmonių, įstaigų ir organizacijų, dalyvaujančių viešuose pirkimuose ar įsigyjančių valstybės arba savivaldybių turtą, rizikingumo vertinimo sistemą, pagrįstą aiškiais ir visuotinai taikomais kriterijais. Naudotis tokios sistemos duomenimis turi vykdomosios valdžios institucijos, dėl minėtų subjektų priimančios tam tikrus sprendimus;

6.4.1.15. įdiegti personalo vadybos sistemą. Valstybės institucijų ir įmonių, kuriose vyrauja valstybės kapitalas, vadovai turi būti renkami konkurso būdu ir skiriami pareigoms pagal tarnybos sutartis. Už vadovų ir viso kolektyvo darbo rezultatus turi būti atsiskaitoma remiantis pasiektais

rezultatais ir tarnybos sutarties laikymusi. Srityse, kuriose korupcija galima labiausiai, darbą reikėtų vertinti ir atsižvelgiant į sprendimų priėmimo procedūrų skaidrumą bei aiškumą;

6.4.1.16. įdiegti valstybės tarnautojų motyvacinę karjeros sistemą (pagrįstą kvalifikacijos kėlimu, materialiniu ir moraliniu skatinimu už gerą darbą);

6.4.1.17. racionaliau naudoti, skirstyti turimus darbo išteklius, kad viešųjų paslaugų teikimo vietose nesusidarytų eilės, kaip prielaida korupcijai;

6.4.1.18. užtikrinti, kad kai kurių sprendimų (ypač strateginių, kurie rengiami kolegialiai), priimamų įvairių valstybės tarnautojų ar institucijų, autoriai būtų žinomi visuomenei;

6.4.1.19. siekiant sumažinti korupcijos galimybę, atskirti individualių teisės taikymo aktų (licencijų, leidimų, kvotų ir pan.) priėmimą ir tais aktais nustatytos tvarkos kontrolės funkcijas, atitinkamai priskiriant jas skirtingiems subjektams ar jų padaliniais;

6.4.1.20. parengti ir įdiegti valstybės aparato personalo mokymo programas, susijusias su tarnybinės etikos ir antikorupcinio elgesio standartų ugdymu ir laikymusi;

6.4.1.21. išplėtoti nepriklausomas valstybės ir savivaldybių institucijų vidaus ir išorės audito tarnybas – sukurti nacionalinę audito sistemą, užtikrinti, kad vidaus audito tarnybų vadovai būtų priimami į darbą ir atleidžiami iš jo vadovaujantis įsteigtos Nacionalinės vidaus audito agentūros nustatytais kriterijais (reikalavimais);

6.4.1.22. pagal nacionalinę audito sistemą pasiekti, kad valstybės ir savivaldybių institucijų vidaus ir išorės auditorių veikla atitiktų ES audito sistemos standartus;

6.4.1.23. sukurti sistemą, užtikrinančią, kad asmuo, pranešęs apie korupciją tarnyboje, būtų apsaugotas nuo susidorojimo administracinėmis priemonėmis;

6.4.1.24. siekiant išvengti situacijos, kai asmuo duoda kyšį tik dėl to, kad neturi teisės apskusti jo interesus pažeidžiančio sprendimo, visais atvejais užtikrinti priimamų sprendimų apskundimo galimybę;

6.4.1.25. išanalizuoti ir patobulinti valstybės tarnybą reglamentuojančius teisės aktus, numatyti juose paprastesnę darbuotojų atleidimo arba perkėlimo į kitą tarnybos vietą tvarką;

6.4.1.26. viešojo administravimo institucijoje, įstaigoje ar tarnyboje įsigalėjus hierarchinei korupcijai, kai beveik visi tarnautojai ima kyšius ir dalijasi jais su savo vadovais, imtis išimtinės priemonės – įstaigą reorganizuoti arba atleisti ar perkelti į kitą tarnybą jos darbuotojus paprastesne tvarka;

6.4.1.27. patobulinti valstybės tarnautojų, priimančių sprendimus dėl lėšų išieškojimo į valstybės ar savivaldybės biudžetą (valstybės, savivaldybės naudai), veiklos nustatymą, apribojant šių valstybės tarnautojų kontaktus su mokėjimus atlikti įpareigotais asmenimis;

6.4.2. mokesčių ir maitų srityje:

6.4.2.1. supaprastinti mokesčių mokėjimą, apskaitą ir atskaitomybę – nustatyti aiškius visiems žinomus mokestinių įsipareigojimų biudžetui atidėjimo kriterijus, apie šiuos sprendimus paskelbti internete;

6.4.2.2. numatyti mokesčių įstatymuose kuo tikslesnes nuostatas ir apibrėžimus, siekiant išvengti asmeninės interpretacijos ir piktnaudžiavimo dviprasmybėmis;

6.4.2.3. įdiegti integruotas informacijos sistemas mokesčius administruojančiose institucijose;

6.4.2.4. tobulinti mokesčių surinkimo įstaigos arba pareigūno sprendimo apskundimo sistemą, didinti galimybes visuomenei pranešti apie esamą korupciją;

6.4.2.5. įdiegti centralizuotą maitinių informacinę sistemą (pirmiausia – maitinės deklaracijų apdorojimą);

6.4.2.6. supaprastinti maitinių procedūras (veiksnius), sutrumpinti maitinio tikrinimo laiką;

6.4.2.7. maitinės procedūroms kontroliuoti naudojamomis ir kitomis techninėmis priemonėmis didinti neteisėtų veiksmų riziką, pirmiausia įdiegti rentgeno kontrolės sistemas;

6.4.2.8. užtikrinti nuolatinį keitimąsi informacija tarp maitinės ir teisės saugos institucijų bei bendradarbiavimą ir veiksmų koordinavimą išaiškinant teisės pažeidimus;

6.4.2.9. nustatyti tvarką, kad maitinį patikrinimą atliktų ne mažiau kaip du pareigūnai;

6.4.2.10. teikti paprastą ir visiems lengvai prieinamą informaciją apie maitinį tikrinimą, teises, procedūras ir taisykles;

6.4.3. viešojo pirkimo ir privatizavimo srityse:

6.4.3.1. kuo labiau apriboti viešojo pirkimo nustatymą įstatymų lydimaisiais aktais. Būtina parengti ES standartus atitinkantį Viešųjų pirkimų įstatymą;

6.4.3.2. gerinti Viešųjų pirkimų tarnybos atliekamą viešųjų pirkimų priežiūrą, sukonkretinti šios tarnybos funkcijas šioje srityje, daugiausia dėmesio skirti išankstiniam viešojo pirkimo sąlygų įvertinimui;

6.4.3.3. siekiant išvengti perkančiųjų įstaigų darbuotojų piktnaudžiavimo viešojo pirkimo srityje, mažinti jų priimamų sprendimų diskreciją;

6.4.3.4. skatinti perkančiosios organizacijos darbuotojus pranešti apie piktnaudžiavimą viešojo pirkimo srityje, apsaugoti pranešusį asmenį nuo neteisėto poveikio;

6.4.3.5. vykdant viešąjį pirkimą, derinti kiekybinį (finansinį) ir kokybinį (techninį) pasiūlymo vertinimą;

6.4.3.6. viešinti viešuosius pirkimus: numatyti galimybę palaipsniui viešuosius pirkimus perkelti į elektroninę terpę, filmuoti stambiausių viešųjų pirkimų procedūras perkančiosiose organizacijose ir su pirkimo procesu susijusius neslaptus duomenis skelbti perkančiųjų organizacijų interneto puslapiuose;

6.4.3.7. nustatyti sistemą, draudžiančią viešajame pirkime dalyvauti ūkio subjektams, anksčiau korupciniu būdu pažeidusiems viešojo pirkimo tvarką;

6.4.3.8. atsisakyti teisės papildyti sudarytą viešojo pirkimo sutartį arba uždrausti keisti pagrindines sąlygas (kainą, kokybės reikalavimus, terminus) užsakymo vykdymo laikotarpiu, išskyrus atvejus, kai gerinamos sutarties sąlygos perkančiajai organizacijai;

6.4.3.9. viešai skelbti viešųjų pirkimų konkursų rezultatus, nustatyti kriterijus, pagal kuriuos sudaroma konkurso komisija;

6.4.3.10. atskleisti viešojo administravimo įstaigų vadovų, kurie patvirtina techninę užduotį, ir rengėjų pavardes;

6.4.3.11. nuolat teikti visuomenei informaciją apie viešųjų pirkimų sutarčių vykdymą, taip pat informaciją apie nukrypimus nuo pradinių techninių ir kitų reikalavimų bei visų viešųjų pirkimų sutarčių pataisas;

6.4.3.12. aiškiai nustatyti Vyriausybės, valstybės įmonės Valstybės turto fondo ir Privatizavimo komisijos kompetenciją bei atsakomybę, susijusią su privatizavimo sandoriais ir sprendimų priėmimu, viešai skelbti sprendimų autorius;

6.4.3.13. nustatyti, kad politinį sprendimą dėl svarbiausių privatizuojamų objektų, privatizavimo būdų, investuotojų parinkimo pagrindinių kriterijų nustatymo turėtų priimti Seimas;

6.4.3.14. aiškiai nustatyti, kokia privatizavimo sandorio informacija laikytina konfidencialia;

6.4.4. sveikatos apsaugos srityje:

6.4.4.1. tobulinti centralizuoto viešojo pirkimo sistemą, patvirtinti centralizuoto pirkimo įtraukimo į paslaugų įkainius metodiką;

6.4.4.2. parengti ir patvirtinti Asmens sveikatos priežiūros kokybės užtikrinimo programą, įdiegti centralizuotai parengtas ligų diagnostavimo metodikas ir ligų gydymo standartus;

6.4.4.3. nustatyti privalomą informacijos apie mokamas sveikatos priežiūros paslaugas teikimo gyventojams tvarką;

6.4.4.4. suderinti sveikatos sistemą reglamentuojančius įstatymus ir kitus teisės aktus su Civiliniu kodeksu, Viešojo administravimo įstatymu;

6.4.4.5. pertvarkyti importuojamų medicinos priemonių, įrangos ir vaistų registravimą Lietuvos Respublikoje, kad jis atitiktų ES direktyvų reikalavimus, atsisakyti papildomos ekspertizės, kai to nereikalauja ES teisės aktai;

6.4.4.6. sudaryti ligų, medicinos priemonių ir vaistų, kurie bus įtraukti į ligos ambulatorinio gydymo standartus, sąrašus, patvirtinti jų kompensavimo metodiką;

6.4.4.7. parengti Savanoriškojo sveikatos draudimo koncepciją ir jos įgyvendinimo priemones;

6.4.5. teisėsaugos ir teisingumo institucijų srityse:

6.4.5.1. teisės aktais nustatyti korupcijos prevencijos ir teisės pažeidimų tyrimą atliekančių subjektų ir jų veiklos koordinavimo sistemą;

6.4.5.2. sumažinti korupcijos poveikį teisėsaugos ir teisingumo institucijoms, padidinti jų priimamų sprendimų skaidrumą bei atvirumą visuomenei;

6.4.5.3. tobulinti teisėsaugos ir teisingumo institucijų darbuotojų atranką bei jų tarnybinės veiklos vertinimo sistemas;

6.4.5.4. atlikti korupcijos rizikos analizę Nacionalinėje teismų administracijoje bei visose Vidaus reikalų ministerijos ir Teisingumo ministerijos valdymo srityse esančiose institucijose ir įstaigose, ypatingą dėmesį atkreipti į Policijos, Migracijos ir Kalėjų departamentus, Finansinių nusikaltimų tyrimo bei Valstybės sienos apsaugos tarnybas;

6.4.5.5. išanalizuoti ir patobulinti galiojančius teisės aktus, nustatančius teisėsaugos ir teisingumo institucijų veiklą korupcijos prevencijos ir pažeidimų tyrimų srityse, siekiant užtikrinti veiksmingesnę tokių institucijų veiklą;

6.4.5.6. pakeisti baudų už administracinius teisės pažeidimus skyrimo ir mokėjimo tvarką siekiant mažinti pareigūnų priimamų sprendimų diskreciją;

6.4.5.7. nustatyti aiškią bylų paskirstymo teisėsaugos ir teisingumo institucijų pareigūnams sistemą;

6.4.6. tarptautinio bendradarbiavimo srityje:

6.4.6.1. kadangi korupcija susilaukia vis didesnio tarptautinės visuomenės dėmesio, išsamiai susipažinti su šiuolaikine patirtimi, nes Lietuvos Respublikai, siekiančiai tapti ES nare, būtina tobulinti (keisti) savo įstatymus pagal ES valstybių ir tarptautinių organizacijų standartus bei praktiką;

6.4.6.2. tobulinti juridinės kalbos normas, terminus ir turinį, nedelsiant prisijungti prie svarbiausių tarptautinės teisės dokumentų ir taikyti jų nuostatas. Šiuo tikslu:

6.4.6.2.1. pasirašyti ir (ar) ratifikuoti pagrindines antikorupcines tarptautines sutartis: 1999 metų Europos Tarybos baudžiamosios teisės konvenciją dėl korupcijos Nr. 173, 1999 metų Europos Tarybos civilinės teisės konvenciją dėl korupcijos Nr. 174 ir Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos 1997 m. gruodžio 1 d. konvenciją dėl kovos su užsienio valstybių pareigūnų kyšininkavimu tarptautiniuose verslo sandoriuose;

6.4.6.2.2. formuojant veiksmingą kovos su korupcija politiką, aktyviai prisidėti prie šių kovos su korupcija regioninių programų:

Lietuvos pasirengimo narystei Europos Sąjungoje programos (Nacionalinės ACQUIS priėmimo programos (NAPP), PHARE (Institucijų plėtros / Dvynių programos);

OCTOPUS, Jungtinės Europos Komisijos ir Europos Tarybos kovos su korupcija ir organizuotu nusikalstamumu Vidurio ir Rytų Europos valstybėse programos;

Baltijos valstybių kovos su kyšininkavimu ir korupcija programų;

6.4.6.2.3. dalyvauti tarptautinės integracijos struktūrų – Europos Tarybos valstybių prieš korupciją grupės (GRECO) – veikloje, siekti tapti Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos arba darbo grupės dėl kyšininkavimo tarptautiniuose verslo sandoriuose nare;

6.4.6.2.4. užmegzti glaudžius ryšius su kitų valstybių institucijomis ir plėtoti tarptautinį dvišalį institucijų bendradarbiavimą kovos su korupcija srityje, vykdyti įsipareigojimus pagal dvišales abipusės teisinės pagalbos sutartis ir susitarimus.

Visuomenės įtraukimas į kovą su korupcija

6.5. Siekiant kuo daugiau visuomenės narių įtraukti į aktyvią kovą su korupcija, būtina sukurti nuolatinę įvairių visuomenės sluoksnių (visuomeninių organizacijų, valstybės institucijų, profesinių sąjungų, darbdavių susivienijimų, Pramonės ir prekybos rūmų ir pan.) konsultacinę tarybą, kuri reguliuotų ir susitikimuose aptartų labiausiai korupcijos veikiamas sritis, numatytų bendras su kitomis institucijomis (iš jų ir valstybės) priemones bei jų įgyvendinimą. Tokia visuomeninė komisija galėtų veikti ir prie Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos (toliau – STT), o jos sudėtį galėtų tvirtinti Respublikos Prezidentas.

7. KORUPCINIŲ TEISĖS PAŽEIDIMŲ TYRIMAS

7.1. Korupcinių teisės pažeidimų tyrimo tikslas – užtikrinti, kad korupcinio pobūdžio teisės pažeidimai viešajame ir privačiame sektoriuose būtų ištirti kuo geriau, o kalti asmenys neišvengtų atsakomybės.

Korupcinių teisės pažeidimų tyrimo strateginės nuostatos

7.2. Siekiant kuo geriau ištirti korupcinius teisės pažeidimus, būtina:

7.2.1. didinti Policijos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos, Valstybės saugumo departamento ir kitų operatyvinės veiklos subjektų vaidmenį kovojant su korupcija;

7.2.2. nuosekliau taikyti už korupcinius teisės pažeidimus administracinės atsakomybės priemones, ypač susijusias su viešųjų ir privačių interesų konfliktu valstybės tarnyboje; tobulinti administracinės atsakomybės sistemą, adekvačiai didinti jos teisinį ir socialinį veiksmingumą;

7.2.3. tobulinti galiojančius teisės aktus, kad korupcinius teisės pažeidimus tiriantys asmenys galėtų naudotis gyventojų pajamų ir turto, politinių kampanijų ir kitų deklaracijų duomenimis administracinėse ir baudžiamosiose bylose; tobulinti sistemas, suteikiančias galimybes patraukti teisinę atsakomybę asmenis, kurių turtas nesutampa su deklaruotuoju, ir pan.;

7.2.4. sukurti ir kaupti sisteminių duomenų apie įmonių akcininkus banką, kuriuo naudotųsi valstybės valdžios, valdymo ir teisėsaugos institucijos, turinčios teisinį pagrindą disponuoti ir naudotis šia informacija. Lengviau būtų tirti korupcinius teisės pažeidimus, imtis jų prevencijos naudojantis visomis šiuolaikinių informacijos technologijų galimybėmis, sudarius atitinkamą įstatymų pagrindą;

7.2.5. valstybės ir savivaldybių institucijose bei valstybės ir savivaldybių įstaigose, teikiančiose viešąsias paslaugas, turi veikti vidaus tyrimų, imuniteto ar kiti struktūriniai padaliniai, kurie būtų įgalioti vykdyti korupcijos prevenciją ir jos kontrolę atitinkamoje institucijoje ar įstaigoje, arba paskirti asmenys, kuriems pavedama atlikti šią funkciją;

7.2.6. stiprinti teisėsaugos institucijų veiklos teisėtumo ir pagrįstumo kontrolę ir atitinkamą teisinę bazę;

7.2.7. skatinti atskleidžiančius ir tiriančius nusikalstamas veikas pareigūnus pranešti apie jų atžvilgiu vykdomą nusikalstamą (korupcinę) veiką, nes galiojančios teisės normos tiesiogiai šios pareigos nenustato;

7.2.8. užtikrinti Baudžiamojo kodekso normų, numatančių baudžiamąją atsakomybę už neleistiną informacijos apie tiriamas baudžiamąsias bylas ar medžiagos (įrodymų ir pan.) atskleidimą tyrimo iki teismo metu, taikymą, nes šia veika pažeidžiamas teisėtumo principas, daroma didelė žala teisingam, išsamiam ir nešališkam bylų tyrimui, padedama nusikaltimus padariusiems asmenims išvengti teisinės atsakomybės;

7.2.9. užtikrinti, kad atsakingas pareigas einančių pareigūnų bylas tiriantys teisėsaugos pareigūnai būtų apsaugoti nuo neteisėto spaudimo ir susidorojimo, kad jie galėtų deramai dirbti savo darbą, o asmenims, kurie bendradarbiauja su teisėsaugos institucijomis, būtų skirta ne tik teisinė apsauga pagal Baudžiamojo proceso ir operatyvinės veiklos dalyvių, teisingumo ir teisėsaugos institucijų pareigūnų apsaugos nuo nusikalstamo poveikio įstatymą, bet ir elementari apsauga nuo vadinamojo administracinio susidorojimo;

7.2.10. sudaryti pareigūnams tinkamas sąlygas tobulintis, užtikrinti jų techninį aprūpinimą, socialines garantijas, kad geriau būtų tiriami teisės pažeidimai;

7.2.11. skatinti teisėjus, turinčius pagrįstą abejonį dėl priimtų procesinių sprendimų, Baudžiamojo proceso kodekso ir Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka viešai pareikšti atskirąją nuomonę;

7.2.12. nustatyti teisės aktuose tiksliai operatyvinės veiklos ir konkrečių jos priemonių naudojimo ribas, kad operatyvinės veiklos subjektai ir kiti šios veiklos rezultatus taikantys asmenys galėtų naudotis visomis įmanomomis šios veiklos galimybėmis;

7.2.13. optimaliai derinti prevenciją ir baudžiamąjį persekiojimą, daugiau dėmesio skirti operatyvinės ir kitos informacijos patikimumui, atidžiai, išsamiai ją tikrinti ir nešališkai vertinti;

7.2.14. užtikrinti STT reikiamą bendradarbiavimą tiriant korupcinius teisės pažeidimus ir jų tyrimą su Policijos departamentu prie Vidaus reikalų ministerijos, Valstybės saugumo departamentu ir kitais operatyvinės veiklos subjektais;

7.2.15. organizuoti bendradarbiavimą tarp teisėsaugos ir kontrolės institucijų tiriant nusikalstamų darinių, kuriuose kartu veikia organizuotos nusikalstamos struktūros, šešėlinis verslas ir korumpuoti valstybės tarnautojai, veiklą, siekiant pakirsti atskiras korupcines sistemas, kurios veikia socialinius-ekonominius bei kriminogeninius procesus;

7.2.16. daugiau dėmesio skirti korupcinių teisės pažeidimų tyrimui antikorupcinės veiklos prioritetinėse srityse;

7.2.17. vadovaujantis valstybių ir tarptautinių organizacijų kovos su korupcija patirtimi, plėsti tarptautinį bendradarbiavimą korupcinių reiškinių analizės ir baudžiamųjų bei kitų bylų tyrimo srityje. Nagrinėjant kai kurias korupcijos bylas, yra nepaprastai svarbus tarptautinis bendradarbiavimas ir keitimasis naudinga informacija, nes korupcija (ypač stambioji) dažnai apima ne vieną valstybę.

Visuomenės įtraukimas į korupcinių teisės pažeidimų tyrimą

7.3. Siekiant įtraukti visuomenę į korupcinių teisės pažeidimų tyrimą, būtina:

7.3.1. skatinti visuomenines organizacijas domėtis rezonansinėmis korupcinėmis bylomis ir aiškinti visuomenei teismų priimtus sprendimus, jų įgyvendinimą;

7.3.2. skatinti gyventojus telefonu anonimiškai („karštąja linija“) pranešti apie korupcinius teisės pažeidimus, plėtoti tiesioginį visuomenės ir antikorupcinių institucijų ryšį internetu;

7.3.3. sukurti pranešimų nagrinėjimo sistemą, sudaryti galimybę gyventojams pranešti apie korupcinius pažeidimus (ar mėginimą juos daryti);

7.3.4. optimaliai taikyti Baudžiamojo proceso ir operatyvinės veiklos dalyvių, teisingumo ir teisėsaugos institucijų pareigūnų apsaugos nuo nusikalstamo poveikio įstatymą asmenims, nukentėjusiems nuo korupcijos apraiškų, ir liudytojams korupcijos bylose.

8. VISUOMENĖS IR ŽINIASKLAIDOS ANTIKORUPCINIS ŠVIETIMAS

8.1. Visuomenės ir žiniasklaidos antikorupcinio švietimo tikslas – supažindinti Lietuvos Respublikos gyventojus su korupcijos keliamu pavojumi, skatinti juos nesitaikstyti su korupcija, aktyviai su ja kovoti.

Visuomenės ir žiniasklaidos antikorupcinio švietimo strateginės nuostatos

8.2. Lietuvos Respublikos gyventojai negauna pakankamai informacijos apie savo teises ir galimybes aktyviai pasipriešinti korupcijai. Visuomenės nuotaikos pasitarnautų šios programos sėkmingam įgyvendinimui, tačiau visuomenė per mažai žino apie savo vaidmenį įgyvendinant kovos su korupcija priemones. Reikėtų šviečiamosios kampanijos, kurios tikslas – įtraukti gyventojus į kovą su korupcija, atskleisti moralinę, visuomeninę ir finansinę korupcijos žalą, nurodyti pasipriešinimo jai galimybes. Šiuo tikslu reikėtų:

8.2.1. rengti specialias radijo, televizijos laidas, kurti vaizdinę reklamą, leisti informacinius leidinius, pasitelkti taikomąją dailę, organizuoti įvairius konkursus;

8.2.2. specializuotuose spaudos leidiniuose teikti informaciją apie korupcijos žalą visuomenei ir valstybei, pasipriešinimo jai galimybes;

8.2.3. rengti mokamuosius seminarus antikorupcine tema, kuriuose įvairių visuomenės sluoksnių atstovai galėtų gauti praktinių, teorinių žinių, susipažinti su naujais kovos su korupcija laimėjimais, įgyti praktinių priešinosi jai įgūdžių, pasikeisti nuomonėmis apie veiksmus, kurių jie ketina imtis;

8.2.4. sukurti ir įdiegti antikorupcines mokymo programas bendrojo lavinimo ir aukštosiose mokyklose. Specializuotos mokymo programos turėtų būti skirtos aukštesniosioms ir aukštosioms

mokykloms, rengiančioms labiausiai korupcijos pažeidžiamų veiklos sričių specialistus. Antikorupcinis švietimas turėtų tapti sisteminis, turėti savo vietą visuomenės švietimo sistemoje;

8.2.5. šviesti žiniasklaidą, nes jai, kaip ir nevyriausybinėms organizacijoms, tenka svarbus vaidmuo atskleidžiant korupcijos atvejus ir pranešant apie piktnaudžiavimą pareigomis;

8.2.6. siekti žurnalistų susitarimo, kad korupciniai nusikaltimai, itin kenkiantys visuomenei ir valstybei, būtų išskirti iš konkurencinės žiniasklaidos subjektų kovos bei politinių simpatijų ar antipatijų, apie juos ir kitus reiškinius rašyti labai nešališkai ir atsakingai. Ši nuostata galėtų būti įtraukta į Žurnalistų ir leidėjų etikos kodeksą.

Visuomenės įtraukimas į antikorupcinį švietimą

8.3. Viena iš tinkamiausių antikorupcinio švietimo formų – apskritieji stalai, organizuojami įvairių visuomenės sluoksnių atstovams.

8.4. Reguliariai rengiamos mokslinės praktinės kovos su korupcija konferencijos padėtų įvairių sričių specialistams keistis rūpima šios srities informacija, taikyti naujausias priemones, išgyvendinančias korupciją iš visuomenės ir valstybės gyvenimo.

8.5. Prie šios veiklos turėtų prisidėti ir privatus sektorius.

8.6. Turėtų būti reguliariai organizuojami išvažiuojamieji posėdžiai, pareigūnų, kovojančių su korupcija, susitikimai su visuomene ne tik didžiuosiuose Lietuvos miestuose, bet ir rajonuose.

9. PROGRAMOS ĮGYVENDINIMAS

9.1. Už antikorupcinius veiksmus, įskaitant šios programos nuostatų įgyvendinimą, kontrolę, metodinės pagalbos teikimą korupcijos prevencijos srityje pagal kompetenciją yra atsakinga Vyriausybė, STT ir kitos institucijos, kurios turi sustiprinti savo gebėjimus efektyviai veikti korupcijos prevencijos srityje (šią programą įgyvendinančių subjektų schema pateikta priede).

9.2. Programos nuostatas (jos įgyvendinimo priemones) vykdo šie subjektai: politinės partijos, valstybės ir savivaldybės, teisėsaugos institucijos, nevyriausybinių organizacijų, mokslo ir mokymo įstaigos, audito, ekspertinės organizacijos, kitos įstaigos, įmonės ir organizacijos, atsižvelgdamos į jų kompetencijai priskirtinas kovos su korupcija priemones.

9.3. Korupcija – integralus socialinis reiškiny, taigi tam tikras kovos su ja rezultatyvumas nustatomas (stebėsena atliekama) vadovaujantis kiekybės ir kokybės rodikliais:

9.3.1. korupcijos prevencijos:

9.3.1.1. ištirtų viešojo administravimo sistemų skaičiumi;

9.3.1.2. įvykdytų ir neįvykdytų programos įgyvendinimo priemonių skaičiumi;

9.3.1.3. programos įgyvendinimu nustatytais terminais;

9.3.2. teisės pažeidimų tyrimo:

9.3.2.1. ištirtų nusikaltimų skaičiumi;

9.3.2.2. iškeltų, nutrauktų baudžiamųjų bylų skaičiumi;

9.3.2.3. nuteistų ir išteisintų pagal iškeltas baudžiamąsias bylas asmenų skaičiumi;

9.3.2.4. anonimiškų ir oficialių pranešimų apie tariamus nusikaltimus santykiu;

9.3.3. visuomenės švietimo ir paramos:

9.3.3.1. specialių radijo, televizijos laidų, straipsnių spaudos leidiniuose, pranešimų konferencijose, seminaruose, darbo posėdžiuose skaičiumi;

9.3.3.2. kovos su korupcija rezultatyvumo vertinimu (procentais) pagal reguliariai atliekamas visuomenės nuomonės apklausas.

9.4. Pagrindiniu šios veiklos rodikliu reikia laikyti ir svaresnę visuomenės paramą atitinkamoms antikorupcinėms iniciatyvoms, nes visuomenė vis daugiau domisi šia veikla (visuomeninės iniciatyvos, pagausėję įvairių visuomenės atstovų ryšiai su valstybės antikorupcinėmis institucijomis). Tai savo ruožtu sudarys galimybes valstybės ir savivaldybių institucijoms plėsti antikorupcinę veiklą, įgyvendinti visuomenės iniciatyvas.

9.5. Šios programos įgyvendinimui bus skiriamos valstybės biudžeto lėšos. Programos priemonių įgyvendinimo biudžetinis finansavimas bus numatomas atsižvelgiant į valstybės finansines galimybes.

9.6. Metodinei užsienio ekspertų pagalbai 2002 m. bus skirta 2100 tūkst. eurų pagal Europos Sąjungos PHARE programos projektą Nr. LI9913.02 „Nacionalinės kovos su korupcija programos peržiūra, įgyvendinimas, sektorių, antikorupcinių strategijų bei veiksmų planų parengimas bei įgyvendinimas“.

9.7. Šiai programai įgyvendinti sudaromas priemonių planas, kuris nustato įgyvendinimo priemones, jų vykdymo terminus bei vykdytojus.

9.8. Korupcinė situacija išsamiai išnagrinėjama ir šios programos nuostatos bei antikorupcinės veiklos prioritetinės kryptys peržiūrimos ir papildomos kas dveji metai.

Programos pakeitimai:

Nr. [IX-1199](#), 2002-11-19, *Žin.*, 2002, Nr. 113-5031 (2002-11-27)

Nr. [IX-1696](#), 2003-07-04, *Žin.*, 2003, Nr. 70-3175 (2003-07-16)

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos Seimo
2006 m. sausio 12 d. nutarimu Nr. X-486

ĮGYVENDINIMO PRIEMONIŲ PLANAS

Priemonės pavadinimas	Tikslas	Įvykdy- mo laikas	Institucija ar įstaiga, atsakinga už įvykdymą
I SKYRIUS KORUPCIJOS PREVENCIJA			
I. POLITINĖS KORUPCIJOS PREVENCIJA			
1. Parengti Politinių partijų ir politinių kampanijų finansavimo bei finansavimo kontrolės įstatymo pakeitimo įstatymo projektą.	Reglamentuoti politinę reklamą ir privalomą politinių kampanijų finansavimo stebėseną. Uždrausti politinių partijų finansavimą paskolinant joms lėšų ilgesniam nei vieno mėnesio laikotarpiui. Nustatyti, kad fiziniai asmenys, aukojantys reikšmingas sumas, pateiktų pajamas pagrindžiančius duomenis. Įpareigoti juridinius asmenis, remiančius politines kampanijas per pastaruosius ketverius ar penkerius metus, deklaruoti gautus valstybinius ar savivaldybių užsakymus, valstybės ar savivaldybių garantijas paskoloms, mokesčių lengvatas, Europos Sąjungos (toliau – ES) ar kitų tarptautinių institucijų paramą.	2006 m. III ketv.	Teisingumo ministerija Finansų ministerija Ūkio ministerija Vyriausioji rinkimų komisija Specialiųjų tyrimų tarnyba Viešoji įstaiga „Transparency International“ Lietuvos skyrius*
2. Parengti naujos redakcijos Lobistinės veiklos įstatymo projektą.	Išanalizuoti esamus trūkumus reglamentuojant lobistinę veiklą ir parengti naujos redakcijos Lobistinės veiklos įstatymą ir lydimuosius teisės aktus, atsižvelgiant į geriausią užsienio valstybių praktiką. Nustatyti efektyvesnę korupcijos valstybės tarnyboje prevenciją siekiant skatinti legalią lobistinę veiklą, užkirsti kelią nelegaliam lobizmui, užtikrinti skaidresnę Lietuvos Respublikos teisės aktų leidybą ir inicijuoti atitinkamų teisės aktų pakeitimus bei papildymus.	2007 m. I ketv.	Vyriausioji tarnybinės etikos komisija Specialiųjų tyrimų tarnyba viešoji įstaiga Žmogaus teisių stebėjimo institutas viešoji įstaiga „Transparency International“ Lietuvos skyrius* Nacionalinė lobistų asociacija*
3. Parengti Lobistinės veiklos etikos kodekso	Užtikrinti efektyvesnę lobistinės veiklos reglamentavimą ir sumažinti	2007 m.	Vyriausioji tarnybinės etikos

Priemonės pavadinimas	Tikslas	Įvykdy- mo laikas	Institucija ar įstaiga, atsakinga už įvykdymą
projektą.	neteisėtą verslo struktūrų įtaką sprendimų priėmimui. Numatyti realias teisinio poveikio priemones už Lobistinės veiklos etikos kodekso pažeidimus.	I ketv.	komisija Nacionalinė lobistų asociacija
4. Parengti Visuomenės informavimo įstatymo ir kitų teisės aktų, nustatančių viešosios informacijos rengėjų ir platintojų prievolę pateikti duomenis apie jų dalyvius (savininkus), jų atsakomybę, pakeitimų ir papildymų projektus.	Užtikrinti visuomenės interesą žinoti visuomenės informavimo priemonių dalyvius (savininkus) ir stebėti visuomenės informavimo srities savininkų pasikeitimų procesus. Parengti administracinių teisės pažeidimų kodekso pakeitimo ir (ar) papildymo projektą, nustatantį atsakomybę už Visuomenės informavimo įstatymo 24 straipsnio pažeidimus.	2006 m. III ketv.	Kultūros ministerija Žurnalistų etikos inspektoriaus tarnyba
II. ADMINISTRACINĖS KORUPCIJOS PREVENCIJA			
VIEŠOJO ADMINISTRAVIMO SRITYJE			
5. Parengti Įstatymų ir kitų teisės norminių aktų rengimo tvarkos įstatymo pakeitimo ir papildymo įstatymo projektą ir kitus reikalingus lydimuosius teisės aktų projektus.	Tobulinti sprendimų, įforminamų įstatymais, Vyriausybės nutarimais, ministerijų ir kitų viešojo administravimo institucijų teisės aktais, rengimo, derinimo, alternatyvų ir sprendimo poveikio vertinimo tvarką. Tobulinti teisės aktų ir jų projektų antikorupcinio vertinimo sistemą.	2006– 2007 m.	Teisingumo ministerija Vidaus reikalų ministerija Specialiųjų tyrimų tarnyba Ūkio ministerija
6. Priėmus Politikų ir Tarnautojų elgesio kodeksus, parengti lydimuosius teisės aktus.	Suvienodinti visų asmenų, dirbančių valstybės tarnyboje, tarnybinės etikos pažeidimų tyrimo tvarką, atitinkamai reglamentuoti tarnybinės etikos pažeidimų tyrimą.	Priėmus Politikų ir Tarnauto- jų elgesio kodeksus	Vyriausioji tarnybinės etikos komisija Vidaus reikalų ministerija Specialiųjų tyrimų tarnyba viešoji įstaiga „Transparency International“ Lietuvos skyrius*
7. Parengti Diplomatus elgesio kodekso projektą.	Priėmus Politikų ir Tarnautojų elgesio kodeksus, nustatyti diplomatų profesinės etikos ir elgesio normas bei teisinės atsakomybės priemones, suderintas su tarnybos santykius ir privačių interesų deklaravimą nustatančių įstatymų normomis.	Priėmus Politikų ir Tarnauto- jų elgesio kodeksus	Užsienio reikalų ministerija

Priemonės pavadinimas	Tikslas	Įvykdy- mo laikas	Institucija ar įstaiga, atsakinga už įvykdymą
8. Išanalizuoti rotacijos principo taikymo statutiniams valstybės tarnautojams galimybes ir efektyvumą ir prireikus parengti atitinkamus teisės aktų projektus.	Spręsti klausimą dėl rotacijos principo taikymo statutiniams valstybės tarnautojams tikslingumo.	2006 m. IV ketv.	Vidaus reikalų ministerija Valstybės saugumo departamentas Generalinė prokuratūra Muitinės departamentas prie Finansų ministerijos Specialiųjų tyrimų tarnyba
9. Sudaryti ir pavišinti savivaldybių administravimo subjektų, vykdančių veiklos licencijavimą, taip pat jų licencijuojamos veiklos rūšių sąrašus, atlikti šio licencijavimo pagrįstumo, dubliavimo ir efektyvumo analizę, pateikti pasiūlymus (teisės aktų pakeitimų ir (ar) papildymų projektus) dėl jo supaprastinimo.	Sumažinti korupcijos prielaidas savivaldybėms pavaldžioje įstaigose.	2007 m. I ketv.	Ūkio ministerija Specialiųjų tyrimų tarnyba Vidaus reikalų ministerija Sveikatos apsaugos ministerija Socialinės apsaugos ir darbo ministerija Aplinkos ministerija Susisiekimo ministerija Žemės ūkio ministerija Valstybinė tabako ir alkoholio kontrolės tarnyba prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės savivaldybės apskričių viršininkų administracijos
10. Išnagrinėti valstybės ir savivaldybių institucijų licencijų, leidimų išdavimo tvarką, kontrolės sistemos pagrįstumą ir efektyvumą, parengti pasiūlymus dėl licencijavimo ir kontrolės sistemų tobulinimo.	Supaprastinti licencijų, leidimų išdavimą. Sumažinti korupcijos prielaidas atsisakant nereikalingų ir neefektyvių kontrolės formų.	2006 m. IV ketv.	Ūkio ministerija Specialiųjų tyrimų tarnyba Vidaus reikalų ministerija Finansų ministerija Švietimo ir mokslo ministerija Sveikatos apsaugos ministerija Socialinės apsaugos ir darbo ministerija Aplinkos ministerija Susisiekimo ministerija Teisingumo ministerija

Priemonės pavadinimas	Tikslas	Ivykdy- mo laikas	Institucija ar įstaiga, atsakinga už įvykdymą
			Žemės ūkio ministerija
11. Parengti teisės akto, reglamentuojančio informacijos apie licencijas (leidimus) paskelbimą internete, projektą.	Nustatyti pareigą valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms, kurių veikla susijusi su ūkinės komercinės veiklos reguliavimu, skelbti susistemintą pagal savo valdymo sritį informaciją apie išduodamas licencijas (leidimus) ūkinei komercinei veiklai, nurodant licencijuojamos ūkinės komercinės veiklos pavadinimą, teisės aktus, reglamentuojančius ūkinės komercinės veiklos licencijavimą, asmenis, kuriems išduodamos licencijos (leidimai), licencijas (leidimus) išduodančią instituciją, asmens, į kurį kreiptis licencijavimo klausimais, vardą, pavardę, telefono numerį, elektroninio pašto adresą ir kitą naudingą informaciją, kuri turi būti atnaujinama ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo jos pakeitimo.	2007 m. I ketv.	Ūkio ministerija Vidaus reikalų ministerija Lietuvos savivaldybių asociacija*
12. Parengti teisės aktų projektus, siekiant įdiegti bendrus konsulinių paslaugų tarifus.	Užtikrinti, kad bendrų konsulinių paslaugų tarifų dydis nepriklausytų nuo paslaugų suteikimo trukmės, ir pašalinti sąlygas už tas pačias paslaugas imti skirtingo dydžio mokesčius.	2006 m. III ketv.	Užsienio reikalų ministerija Vidaus reikalų ministerija Finansų ministerija
13. Išanalizuoti civilinės būklės aktų registravimo procedūrų trukmę bei išdavimo tvarką ir atitinkamai pakeisti Civilinės metrikacijos taisykles.	Šalinti prielaidas korupcijos apraiškoms civilinės būklės aktų registravimo srityje.	2006 m. II ketv.	Teisingumo ministerija
14. Išanalizuoti teisės aktus, reglamentuojančius statybos vykdymą ir jos priežiūrą, ir parengti jų pakeitimų ir papildymų projektus.	Mažinti korupcijos apraiškų galimybes statybos priežiūrą vykdančiose institucijose, užtikrinti efektyvios statybos priežiūros sistemos funkcionavimą ir statybos paslaugų vartotojų teisių apsaugą.	2006 m. III ketv.	Aplinkos ministerija Nacionalinė vartotojų teisių apsaugos taryba prie Teisingumo ministerijos
15. Parengti savivaldybių kontrolierių (savivaldybių kontrolierių tarnybų) statusą reglamentuojančių teisės aktų pakeitimų ir papildymų projektus, įtvirtinti šių institucijų didesnę nepriklausomybę.	Užtikrinti efektyvesnę, mažiau politikų veikiamą priimamų sprendimų stebėseną ir kontrolę.	2007 m. I ketv.	Valstybės kontrolė Finansų ministerija Vidaus reikalų ministerija Savivaldybių kontrolierių asociacija*
16. Išnagrinėti valstybės tarnautojų sprendimų priėmimo ir apskundimo tvarką nustatančius teisės aktus ir parengti atitinkamus teisės aktų projektus.	Pagreitinti valstybės tarnautojų sprendimų priėmimą. Sumažinti korupcinę riziką priimant sprendimus.	2006 m. IV ketv.	Vidaus reikalų ministerija Socialinės apsaugos ir darbo ministerija Teisingumo ministerija

Priemonės pavadinimas	Tikslas	Įvykdy- mo laikas	Institucija ar įstaiga, atsakinga už įvykdymą
	Užtikrinti, kad kai kurių sprendimų (ypač strateginių, rengiamų kolegialiai), kuriuos priima įvairūs valstybės tarnautojai ar institucijos, autoriai būtų žinomi visuomenei.		Specialiųjų tyrimų tarnyba
17. Remiantis Nacionaline kovos su korupcija programa, parengti ir patvirtinti apskričių antikorupcines programas.	Diegti antikorupcines priemones apskrityse, mažinti korupcijos pasireiškimo galimybes.	2006 m. IV ketv.	apskričių viršininkai
18. Parengti antikorupcines programas institucijose, administruojančiose ES programų lėšas.	Numatyti korupcijos prevencijos priemones institucijose, atsakingose už ES programų lėšų administravimą ir kontrolę. Paskirti atsakingus asmenis už numatomų antikorupcinių priemonių įgyvendinimą.	2006 – 2007 m.	Finansų ministerija Aplinkos ministerija Socialinės apsaugos ir darbo ministerija Susisiekimo ministerija Švietimo ir mokslo ministerija Sveikatos apsaugos ministerija Ūkio ministerija Vidaus reikalų ministerija Žemės ūkio ministerija Informacinės visuomenės plėtros komitetas prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės Centrinė projektų valdymo agentūra Paramos fondas Europos socialinio fondo agentūra Transporto investicijų direkcija viešoji įstaiga Lietuvos verslo paramos agentūra Nacionalinė mokėjimų agentūra prie Žemės ūkio ministerijos Aplinkos projektų valdymo agentūra
19. Išanalizuoti teisės aktus, reglamentuojančius valstybės biudžeto lėšų	Užkirsti kelią korupcijos apraiškomis asignavimų valdytojams, panaudojant valstybės biudžeto lėšas atskiriems projektams ir	2007 m. IV ketv.	ministerijos

Priemonės pavadinimas	Tikslas	Įvykdy- mo laikas	Institucija ar įstaiga, atsakinga už įvykdymą
skyrimą projektams ir programoms finansuoti, ir prireikus parengti jų pakeitimų ir papildymų projektus.	programoms finansuoti.		
MOKESČIŲ, MUITŲ, INVESTICIJŲ SRITYJE			
20. Įdiegti kompiuterinę rizikos valdymo sistemą (RIKS) Lietuvos muitinėje.	Programinėmis priemonėmis įvertinti rizikos, susijusios su ūkio subjektais ir prekėmis, lygį ir sisteminėmis priemonėmis priimti sprendimus dėl prekių ir asmenų tikrinimo, taip sumažinant pareigūnų korupcijos apraiškų galimybes.	2006 m. IV ketv.	Muitinės departamentas prie Finansų ministerijos
21. Įsteigti mokesčių informacijos centrą.	Įgyvendinti Valstybinės mokesčių inspekcijos Mokesčių aptarnavimo ir komunikavimo strategijos nuostatas, patvirtintas finansų ministro 2005 m. sausio 31 d. įsakymu Nr. 1K-037. Teikti mokesčių mokėtojams tokias paslaugas, kurios skatintų juos savanoriškai mokėti mokesčius. Telefonu teikti mokesčių mokėtojams operatyvią, tikslią, lengvai suprantamą informaciją apie mokesčius ir mokestines procedūras.	2006 m. IV ketv.	Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos Finansų ministerija
VIEŠŲJŲ PIRKIMŲ IR PRIVATIZAVIMO SRITYJE			
22. Išanalizuoti viešųjų pirkimų centralizavimo valstybės mastu galimybę ir parengti koncepcijos projektą.	Siekiant palengvinti kontrolės ir korupcijos prevencijos vykdymą ir išvengti nesklaidumų dėl pirkimus vykdančių asmenų kvalifikacijos stokos, sudaryti galimybę perkančiosioms organizacijoms viešuosius pirkimus, atitinkančius apibrėžtus kriterijus, perduoti vykdyti centralizuotai viešųjų pirkimų tarnybai.	2006 m. IV ketv.	Viešųjų pirkimų tarnyba prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės Specialiųjų tyrimų tarnyba Finansų ministerija Ūkio ministerija
23. Parengti bendrąsias (tipines) pirkimų taisykles, taikomas privačių ūkio subjektų pirkimams iš ES programų ir kitų finansinės paramos programų lėšų.	Nustatyti, kad pirkimams už ES finansinės paramos lėšas, skiriamas privatiems ūkio subjektams, būtų taikomos vienodos pirkimų taisyklės, atitinkančios principą „geriausia kokybė už mažiausią kainą“.	2006 m. II ketv.	Finansų ministerija Viešųjų pirkimų tarnyba prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės Ūkio ministerija
SVEIKATOS APSAUGOS SRITYJE			
24. Nustatyti ir patvirtinti bendruosius principus ir kriterijus, pagal kuriuos medicinos pagalbos priemonės ir vaistai yra perkami centralizuotai iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto.	Nustatyti skaidresnį sprendimų, kokioms ligoms ar būklėms gydyti reikalingos priemonės turi būti perkamos centralizuotai, priėmimo tvarką.	2006 m. II ketv.	Sveikatos apsaugos ministerija Valstybinė ligonių kasa prie Sveikatos apsaugos ministerijos

Priemonės pavadinimas	Tikslas	Įvykdy- mo laikas	Institucija ar įstaiga, atsakinga už įvykdymą
25. Parengti ir patvirtinti principus ir kriterijus dėl vaistų ir medicinos pagalbos priemonių įtraukimo į kompensuojamųjų vaistų ir medicinos pagalbos priemonių sąrašą, nustatyti nepriklausomo farmakoekonominio vertinimo reikalavimą.	Sumažinti korupcijos prielaidas priimant sprendimus dėl vaistų ir medicinos pagalbos priemonių kompensavimo.	2006 m. IV ketv.	Sveikatos apsaugos ministerija Valstybinė ligonių kasa prie Sveikatos apsaugos ministerijos Farmacijos departamentas prie Sveikatos apsaugos ministerijos
26. Išanalizuoti licencijuojamos farmacinės veiklos teisinį reglamentavimą ir prireikus parengti teisės aktų projektus.	Užtikrinti, kad būtų atskirtos licencijų išdavimo ir nustatytų reikalavimų laikymosi kontrolės funkcijos.	2006 m. IV ketv.	Sveikatos apsaugos ministerija Farmacijos departamentas prie Sveikatos apsaugos ministerijos Valstybinė vaistų kontrolės tarnyba prie Sveikatos apsaugos ministerijos
27. Parengti teisės aktų pakeitimų ir papildymų projektus siekiant užtikrinti efektyvią vaistų reklamos kontrolę.	Užkirsti kelią korupcijos apraiškoms, kai gydytojai dalyvauja vaistų reklamoje.	2006 m. III ketv.	Sveikatos apsaugos ministerija Farmacijos departamentas prie Sveikatos apsaugos ministerijos Valstybinė vaistų kontrolės tarnyba prie Sveikatos apsaugos ministerijos
TEISĖSAUGOS IR TEISINGUMO INSTITUCIJŲ VEIKLOS SRITYJE			
28. Parengti Korupcijos prevencijos įstatymo ir jį lydinčių teisės aktų pakeitimų ir papildymų projektus.	Užtikrinti visapusi ir skubesnį informacijos apie asmenis, siekiančius eiti arba einančius pareigas valstybės ar savivaldybės įstaigoje, rinkimą ir pateikimą. Išnagrinėti praktikoje iškilusias problemas dėl korupcijos rizikos analizės atlikimo, jas apibendrinus parengti atitinkamus teisės aktų projektus. Reglamentuoti asmenų, pranešusių apie korupcinio pobūdžio teisės pažeidimus, apsaugą nuo susidorojimo administracinėmis priemonėmis.	2006 m. III ketv.	Specialiųjų tyrimų tarnyba Vidaus reikalų ministerija Valstybės saugumo departamentas Valstybės kontrolė Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

Priemonės pavadinimas	Tikslas	Įvykdy- mo laikas	Institucija ar įstaiga, atsakinga už įvykdymą
29. Nustatyti korupcijos pasireiškimo didelės tikimybės sritis ir teisės aktuose nustatyta tvarka informaciją pateikti Specialiųjų tyrimų tarnybai.	Nustatyti korupcijos pasireiškimo didelės tikimybės sritis ES struktūrinių fondų bei kitų ES fondų lėšas administruojančiose institucijose. (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2005 m. balandžio 18 d. nutarimas Nr. 414 „Dėl institucijų, atsakingų už Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšų, skirtų Lietuvos 2004–2006 m. bendrojo programavimo dokumentui įgyvendinti, administravimą, atsakomybės ir funkcijų paskirstymo“) Nustatyti korupcijos pasireiškimo didelės tikimybės sritis apskričių viršininkų administracijose.	2006 m. III–IV ketv. 2006 m. III–IV ketv.	Aplinkos ministerijos Aplinkos projektų valdymo agentūra Transporto investicijų direkcija Viešoji įstaiga Lietuvos verslo paramos agentūra Paramos fondas Europos socialinio fondo agentūra Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos Viešoji įstaiga Centrinė projektų valdymo agentūra apskričių viršininkų administracijos
30. Išanalizuoti korupcijai sąlygas sudarančio atlyginimų mokėjimo „vokeliuose“, mokesčių, įmokų vengimo mastus ir praktiką, sustiprinti prevencijos ir kontrolės priemonės.	Mažinti korupcijai sąlygas sudarančio atlyginimų mokėjimo „vokeliuose“ mastus. Didinti mokesčių, valstybinio socialinio draudimo ir kitų įmokų surinkimą.	2006 m. IV ketv.	Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba Vidaus reikalų ministerija Socialinės apsaugos ir darbo ministerija Nusikalstamumo prevencijos Lietuvoje centras*
31. Parengti naują Teisėjų etikos kodeksą.	Sumažinti korupcijos poveikį teismams, padidinti priimamų sprendimų, nuosprendžių ir nutarčių skaidrumą bei teismų atvirumą visuomenei.	2006 m. IV ketv.	Teismų taryba Nacionalinė teismų administracija
TARPTAUTINIO BENDRADARBIAVIMO SRITYJE			
32. Parengti įstatymo „Dėl 1997 m. EBPO konvencijos dėl kovos su užsienio valstybių pareigūnų kyšininkavimu tarptautiniuose verslo sandoriuose ratifikavimo“ projektą.	Prisijungti prie EBPO konvencijos dėl kovos su užsienio valstybių pareigūnų kyšininkavimu tarptautiniuose verslo sandoriuose. Plėtoti tarptautinės korupcijos prevenciją. Siekti tapti EBPO arba darbo grupės dėl kyšininkavimo tarptautiniuose verslo sandoriuose nare.	Lietuvai tapus EBPO arba darbo grupės	Teisingumo ministerija Užsienio reikalų ministerija

Priemonės pavadinimas	Tikslas	Įvykdy- mo laikas	Institucija ar įstaiga, atsakinga už įvykdymą
		dėl kyšinink a-vimo tarptauti- niuose verslo sandoriu o-se nare	
33. Dalyvauti tarptautinių antikorupcinių tinklų veikloje: 1) Baltijos jūros valstybių tarybos Ministrų Pirmininkų įgaliotinių darbo grupėje dėl organizuoto nusikalstamumo; 2) EBPO antikorupcijos tinklo veikloje; 3) pagal Europos Sąjungos narių ir Vidurio bei Rytų Europos šalių kandidačių ir Kipro paktą pasirengimo stojimui laikotarpiu dėl organizuoto nusikalstamumo; 4) Europos Tarybos valstybių grupės prieš korupciją (GRECO) veikloje.	Stiprinti tarptautinį bendradarbiavimą kovos su korupcija srityje ir plėtoti tarptautinės korupcijos prevenciją.	nuolat	Teisingumo ministerija Specialiųjų tyrimų tarnyba Užsienio reikalų ministerija Vidaus reikalų ministerija
34. Parengti atitinkamų teisės aktų projektus, įgyvendinančius 2003 m. gruodžio 9 d. Meridoje (Meksika) pasirašytos Jungtinių Tautų konvencijos prieš korupciją nuostatas, ir ratifikuoti šią konvenciją.	Suderinti nacionalinius teisės aktus atsižvelgiant į Jungtinių Tautų konvencijos prieš korupciją nuostatas. Plėtoti tarptautinį bendradarbiavimą ir stiprinti kovą su korupcija.	2006 m. IV ketv.	Teisingumo ministerija
III. VISUOMENĖS ĮTRAUKIMAS Į KORUPCIJOS PREVENCIJĄ			
35. Išanalizuoti galiojančius teisės aktus ir, nustatčius poreikį, prie Specialiųjų tyrimų tarnybos įsteigti visuomeninę konsultacinę antikorupcinę tarybą, parengti galiojančių	Sudaryti galimybes Specialiųjų tyrimų tarnybai gauti konsultacijas ir vertinimus iš visuomenėje pripažintų autoritetinių asmenų.	2006 m. III ketv.	Specialiųjų tyrimų tarnyba Tarpžinybinė komisija kovai su korupcija koordinuoti Vyriausioji tarnybinės etikos

Priemonės pavadinimas	Tikslas	Įvykdy- mo laikas	Institucija ar įstaiga, atsakinga už įvykdymą
teisės aktų pakeitimų ir papildymų projektus šios tarybos veiklai reglamentuoti.			komisija viešoji įstaiga „Transparency International“ Lietuvos skyrius*
II SKYRIUS KORUPCINIŲ TEISĖS PAŽEIDIMŲ TYRIMAS			
KORUPCINIŲ TEISĖS PAŽEIDIMŲ TYRIMO VEIKSMINGUMO DIDINIMAS			
36. Išanalizuoti galimybes taikyti operatyvinių ir ikiteisminio tyrimo veiksmus advokatams ir prireikus parengti teisės aktų pakeitimų projektus.	Tobulinti galimybes taikyti operatyvinių ir ikiteisminio tyrimo veiksmus advokatams, atsižvelgiant į advokato veiklos ypatumus, o ypač advokato kliento paslapties neatskleidimo, lojalumo klientui ir kt. principus.	2006 m. II ketv.	Teisingumo ministerija Generalinė prokuratūra Specialiųjų tyrimų tarnyba
36 ⁽¹⁾ . Sudaryti teisinės prielaidas informacijai apie akcininkus kaupti.	Parengti projektus teisės aktų, kurie reglamentuotų duomenų apie akcininkus ir jų turimas akcijas kaupimo pagrindus, nustatyti duomenų bazės tvarkytoją, kaupiamus duomenis, duomenų atnaujinimo tvarką, duomenis teikiančius asmenis ir duomenis naudojančias institucijas.	2008 m. II ketv.	Teisingumo ministerija, Ūkio ministerija, Specialiųjų tyrimų tarnyba, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba, Valstybės saugumo departamentas, Vertybinių popierių komisija
37. Išanalizuoti ir apibendrinti nusikalstamos veikos imitacijos modelių ir nusikalstamą veiką imituojančių veiksmų taikymo praktiką pagal teismuose išnagrinėtas korupcines nusikalstamas veikas.	Nustatyti nusikalstamos veikos imitacijos modelio, numatyto Operatyvinės veiklos įstatyme, ir nusikalstamą veiką imituojančių veiksmų, numatytų Baudžiamojo proceso kodekse, taikymo trūkumus, siekiant efektyviau tirti korupcines nusikalstamas veikas.	2006 m. III ketv. – 2007 m. I ketv.	Generalinė prokuratūra
38. Parengti instrukciją (rekomendacijas, taisykles) dėl nusikalstamos veikos imitacijos modelių ir nusikalstamą veiką imituojančių veiksmų taikymo tiriant korupcinio pobūdžio	Efektyviau tirti korupcinio pobūdžio nusikaltimus taikant Operatyvinės veiklos įstatyme numatytą nusikalstamos veikos imitacijos modelį ir Baudžiamojo proceso kodekse numatytus nusikalstamą veiką imituojančius veiksmus.	2006 m. IV ketv.	Specialiųjų tyrimų tarnyba Generalinė prokuratūra

Priemonės pavadinimas	Tikslas	Ivykdy- mo laikas	Institucija ar įstaiga, atsakinga už įvykdymą
nusikalstamas veikas ir pateikti tvirtinti Generalinei prokuratūrai.			
39. Išanalizuoti ir prireikus parengti Baudžiamojo ir Baudžiamojo proceso kodeksų pakeitimų projektus dėl asmenų, padedančių atskleisti nusikalstamas korupcinio pobūdžio veikas, atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės.	Sudaryti sąlygas veiksmingai tirti korupcinius nusikaltimus. Padidinti asmenų motyvaciją pranešti teisėsaugos institucijoms apie kyšio davimo ar reikalavimo atvejus.	2006 m. III ketv.	Teisingumo ministerija Generalinė prokuratūra Specialiųjų tyrimų tarnyba
40. Išanalizuoti galiojančius teisės aktus ir parengti Asmenų, pranešusių apie teisės pažeidimus valstybės ir savivaldybių institucijose, apsaugos nuo neteisėto poveikio įstatymo projektą, taip pat Valstybės tarnybos įstatymo papildymo, Darbo kodekso papildymo įstatymų ir kitų teisės norminių aktų projektus.	Užtikrinti asmenų, pranešusių apie teisės pažeidimus, pakankamą ir efektyvią apsaugą nuo susidorojimo administracinėmis priemonėmis ar kitokio neteisėto valstybės tarnautojų ir valstybės ar savivaldybių institucijų, įstaigų, įmonių ar organizacijų darbuotojų poveikio.	2006 m. I ketv.	Teisingumo ministerija Specialiųjų tyrimų tarnyba Vidaus reikalų ministerija Socialinės apsaugos ir darbo ministerija
41. Parengti ir įgyvendinti asmens (šeimos) vartojimo bei kitų išlaidų deklaravimo tvarkos, taikomos asmenims, atitinkantiems tam tikrus rizikos kriterijus, projektą.	Nustatyti valstybės tarnautojų neteisėto praturtėjimo atvejus.	2006 m. II ketv.	Specialiųjų tyrimų tarnyba Finansų ministerija Vidaus reikalų ministerija Teisingumo ministerija Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba
42. Parengti Baudžiamojo kodekso pakeitimo ir papildymo įstatymo projektą.	Atsisakyti apribojimo viešųjų teisių atėmimo bausmę skirti tik tais atvejais, kai įrodyta, jog nusikalstama veika buvo padaryta piktnaudžiaujant viešosiomis teisėmis.	2007 m. III ketv.	Teisingumo ministerija Vidaus reikalų ministerija Specialiųjų tyrimų tarnyba
43. Išanalizuoti galiojančius teisės aktus, reglamentuojančius turto konfiskavimą, ir prireikus parengti jų pakeitimo ir papildymo projektus.	Padidinti pajamomis nepagrįsto įsigyto turto netekimo riziką.	2007 m. I ketv.	Teisingumo ministerija Vidaus reikalų ministerija Specialiųjų tyrimų tarnyba Generalinė prokuratūra
44. Sudaryti sąlygas Valstybės tarnybos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos	Didinti atrankos į valstybės tarnautojų pareigas skaidrumą ir viešumą.	2007 m. IV ketv.	Valstybės tarnybos departamentas prie Vidaus

Priemonės pavadinimas	Tikslas	Įvykdy- mo laikas	Institucija ar įstaiga, atsakinga už įvykdymą
interneto svetainėje skelbti informaciją apie konkursus laimėjusius į pareigas priimtus valstybės tarnautojus.			reikalų ministerijos
45. Išanalizuoti Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymą ir prireikus parengti jo pakeitimo ir papildymo projektą.	Išplėsti teisėsaugos institucijų galimybes disponuoti asmens duomenimis, kai to reikia vykdant užduotis, susijusias su korupcinio pobūdžio nusikaltimų prevencija ir tyrimu, arba įgyvendinant oficialius įgaliojimus, suteiktus duomenų valdytojui arba trečiajai šaliai, kuriai atskleidžiami duomenys.	2006 m. III ketv.	Teisingumo ministerija Specialiųjų tyrimų tarnyba Vidaus reikalų ministerija Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija
III SKYRIUS ANTI KORUPCINIS VISUOMENĖS ŠVIETIMAS IR VISUOMENĖS PARAMA			
ŠVIETIMO IR MOKSLO SRITYJE			
46. Įdiegti parengtas antikorupcinio ugdymo metodines priemones.	Ugdyti antikorupcinio elgesio kultūrą bendrąjį vidurinį išsilavinimą ir pirminį profesinį išsilavinimą įgyjantiems asmenims.	2006 m. III ketv.	Švietimo ir mokslo ministerija Specialiųjų tyrimų tarnyba
47. Integruoti antikorupcinį ugdymą į aukštųjų mokyklų studijų programas.	Formuoti antikorupcinę kultūrą.	2007 m. IV ketv.	Švietimo ir mokslo ministerija Specialiųjų tyrimų tarnyba aukštosios mokyklos
48. Surengti mokslinio darbo antikorupcijos tema konkursą aukštųjų mokyklų studentams ir paskelbti rezultatus.	Diegti antikorupcinio elgesio principus.	kasmet	Švietimo ir mokslo ministerija aukštosios mokyklos Specialiųjų tyrimų tarnyba Viešoji įstaiga Nusikalstamumo prevencijos Lietuvoje centras Lietuvos studentų sąjungos*
VIEŠOJO ADMINISTRAVIMO SRITYJE			

Priemonės pavadinimas	Tikslas	Įvykdy- mo laikas	Institucija ar įstaiga, atsakinga už įvykdymą
49. Išanalizuoti galiojančius teisės aktus, reglamentuojančius valstybės tarnautojų mokymus ir motyvacinę karjeros sistemą, ir parengti jų pakeitimų ir papildymų projektus.	Siekti privalomo antikorupcinio ir profesinės etikos mokymo (kursų), skirto valstybės, savivaldybių valstybės tarnautojų kvalifikacijai kelti, ir numatyti finansavimą. Siekti valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų aktyvaus dalyvavimo skatinant valstybės tarnautojų motyvacinę lankyti valstybės tarnautojų antikorupcinius mokymus. Įdiegti valstybės tarnautojams antikorupcinio elgesio principus. Siekti, kad antikorupcinių ir profesinės etikos mokymų (kursų) baigimas būtų laikomas vienu iš privalumų vertinant valstybės ar savivaldybės valstybės tarnautojų kvalifikaciją ir skiriant į aukštesnes pareigas.	kasmet	Vidaus reikalų ministerija Vyriausioji tarnybinės etikos komisija Finansų ministerija savivaldybės apskričių viršininkų administracijos Lietuvos savivaldybių asociacija*
50. Organizuoti kvalifikacijos kėlimo institucijų dėstytojų rengimą valstybės tarnautojų antikorupciniams ir profesinės etikos mokymams.	Diegti valstybės tarnautojams antikorupcinio elgesio principus kvalifikacijos kėlimo institucijose. Užtikrinti 15–20 dėstytojų rengimą (I etapas) ir tolesnį ilgalaikį rengimą bei proceso finansavimą.	2006 m. I ketv.	Vidaus reikalų ministerija Specialiųjų tyrimų tarnyba Paramos valdymui ir vadovavimui gerinti projektas* Vyriausioji tarnybinės etikos komisija
51. Parengti bandomąją antikorupcinio švietimo programą savivaldybių administracijų ir kitų savivaldybių administravimo subjektų valstybės tarnautojams bei darbuotojams, bendruomenių nariams ir ją įgyvendinti.	Kartu su nevalstybinėmis organizacijomis parengti bandomąją antikorupcinio švietimo programą ir ją įgyvendinti. Diegti antikorupcines nuostatas savivaldybių administracijų ir savivaldybių administravimo subjektų valstybės tarnautojams ir darbuotojams. Skatinti savivaldybių bendruomenės narius dalyvauti antikorupcinio švietimo programoje ir netoleruoti korupcijos.	2006– 2007 m.	Specialiųjų tyrimų tarnyba savivaldybės Vidaus reikalų ministerija Viešoji įstaiga Šiuolaikinių didaktikų centras* Lietuvos savivaldybių asociacija* viešoji įstaiga „Transparency International“ Lietuvos skyrius*
VISUOMENĖS INFORMAVIMO SRITYJE			
52. Sukurti Nacionalinės kovos su korupcija programos interneto svetainę.	Viešinti Nacionalinės kovos su korupcija programos įgyvendinimo rezultatus, vykdyti efektyvesnę korupcijos kontrolę ir stebėseną. Skelbti informaciją apie sektorių antikorupcinių programų ir korupcijos prevencijos priemonių įgyvendinimą.	2007 m. I ketv.	Specialiųjų tyrimų tarnyba

Priemonės pavadinimas	Tikslas	Įvykdy- mo laikas	Institucija ar įstaiga, atsakinga už įvykdymą
53. Rengti regioninės spaudos žurnalistams konkursus dėl geriausių tiriamosios žurnalistikos straipsnių antikorupcijos tema, skelbti rezultatus.	Skatinti aktyvesnę regioninės žiniasklaidos antikorupcinę veiklą ir siekti kuo didesnės visuomenės antikorupcinio švietimo sklaidos.	2006 m. I–IV ketv.	Specialiųjų tyrimų tarnyba žurnalistų organizacijos*
54. Surengti geriausių žurnalistinių straipsnių antikorupcijos tema konkursą, skelbti rezultatus.	Atkreipti Lietuvos gyventojų ir žiniasklaidos dėmesį į aktualias valstybinio lygio korupcijos problemas.	2006 m. III ketv.	Specialiųjų tyrimų tarnyba žurnalistų organizacijos*
55. Transliuojamose programose skelbti antikorupcinę informaciją.	Kuo daugiau visuomenės atstovų supažindinti su korupcijos kontrolės ir prevencijos problemomis, aiškinti asmenų galimybes aktyviai pasipriešinti korupcijai ir pan.	2006 m. IV ketv.	Viešoji įstaiga Lietuvos nacionalinis radijas ir televizija, Specialiųjų tyrimų tarnyba, viešoji įstaiga „Transparency International“ Lietuvos skyrius* viešoji įstaiga Nusikalstamumo prevencijos Lietuvoje centras*
56. Parengti ir platinti atvirlaiškius, plakatus, informacines skrajutes (aiškinti antikorupcinės programos tikslus, asmenų teises ir galimybes pasipriešinti korupcijai ir pan.).	Kuo daugiau visuomenės atstovų supažindinti su korupcijos kontrolės ir prevencijos problemomis, aiškinti asmenų galimybes aktyviai pasipriešinti korupcijai ir pan.	2006– 2008 m.	Vidaus reikalų ministerija Specialiųjų tyrimų tarnyba Lietuvos savivaldybių asociacija* viešoji įstaiga Nusikalstamumo prevencijos Lietuvoje centras* viešoji įstaiga „Transparency International“ Lietuvos skyrius* Lietuvos studentų atstovybių sąjunga*
57. Rengti Tarpžinybinės komisijos kovai su korupcija koordinuoti išvažiuojamuosius posėdžius, susitikimus su visuomene.	Kuo daugiau visuomenės atstovų supažindinti su korupcijos kontrolės ir prevencijos problemomis, aiškinti asmenų galimybes aktyviai pasipriešinti korupcijai ir pan.	2006– 2008 m.	Tarpžinybinė komisija kovai su korupcija koordinuoti

*Įmonės, įstaigos ir organizacijos įgyvendinant Nacionalinę kovos su korupcija programą dalyvauja savanoriškai.

Plano pakeitimai:

Nr. [IX-1199](#), 2002-11-19, *Žin.*, 2002, Nr. 113-5031 (2002-11-27)

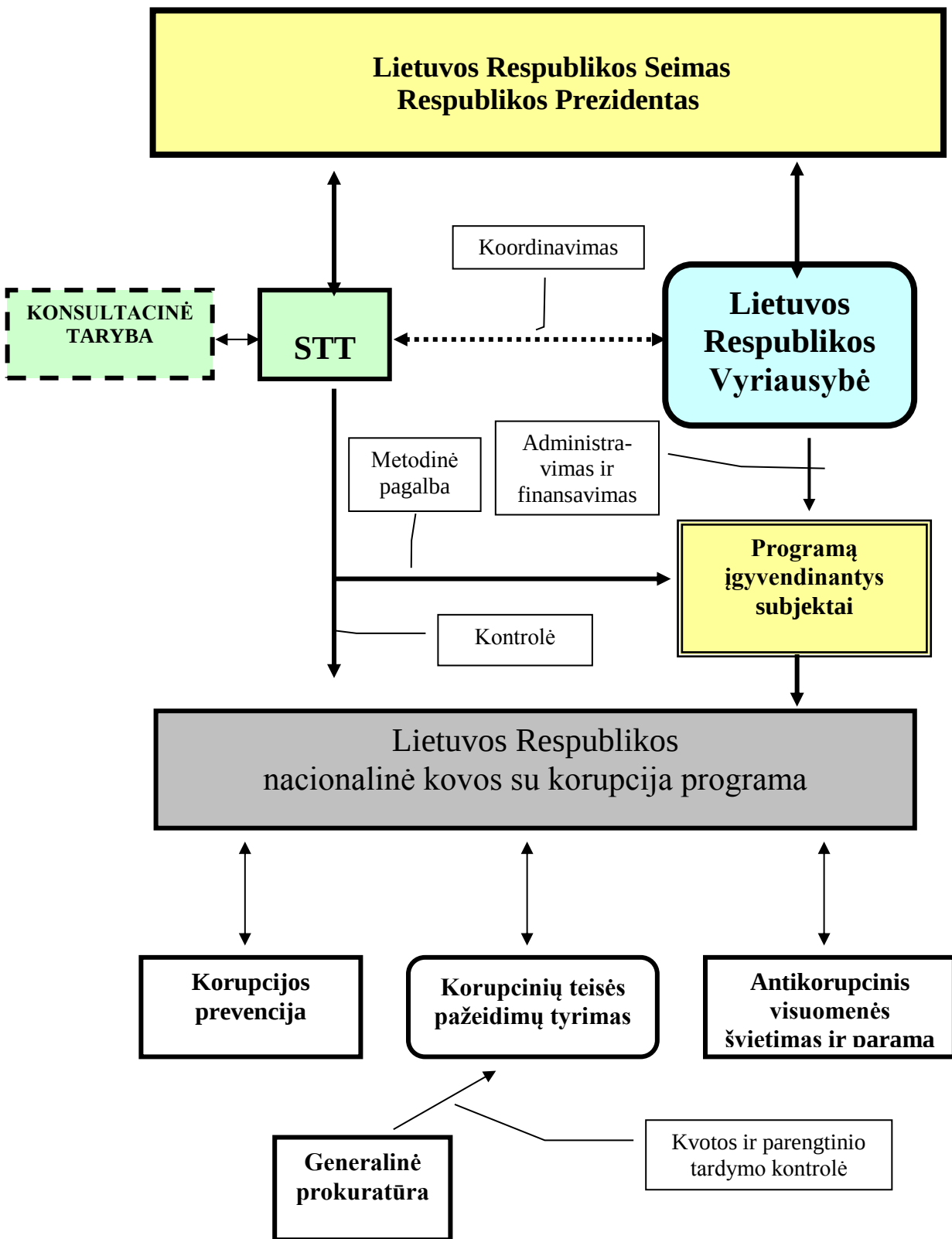
Nr. [IX-1696](#), 2003-07-04, *Žin.*, 2003, Nr. 70-3175 (2003-07-16)

Nr. [IX-2010](#), 2004-02-05, *Žin.*, 2004, Nr. 25-764 (2004-02-14)

Nr. [X-486](#), 2006-01-12, *Žin.*, 2006, Nr. 8-283 (2006-01-21)

Nr. [X-1326](#), 2007-11-15, Žin., 2007, Nr. 125-5095 (2007-12-01)

**NACIONALINĘ KOVOS SU KORUPCIJA PROGRAMĄ ĮGYVENDINANČIŲ SUBJEKTŲ
SCHEMA**

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Nutarimas

Nr. [IX-1199](#), 2002-11-19, Žin., 2002, Nr. 113-5031 (2002-11-27)

DĖL SEIMO NUTARIMO „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS NACIONALINĖS KOVOS SU KORUPCIJA PROGRAMOS PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Nutarimas

Nr. [IX-1696](#), 2003-07-04, Žin., 2003, Nr. 70-3175 (2003-07-16)

DĖL SEIMO NUTARIMO „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS NACIONALINĖS KOVOS SU KORUPCIJA PROGRAMOS PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Nutarimas

Nr. [IX-2010](#), 2004-02-05, Žin., 2004, Nr. 25-764 (2004-02-14)

DĖL SEIMO NUTARIMO „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS NACIONALINĖS KOVOS SU KORUPCIJA PROGRAMOS PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Nutarimas

Nr. [X-486](#), 2006-01-12, Žin., 2006, Nr. 8-283 (2006-01-21)

DĖL SEIMO NUTARIMO „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS NACIONALINĖS KOVOS SU KORUPCIJA PROGRAMOS PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Nutarimas

Nr. [X-1326](#), 2007-11-15, Žin., 2007, Nr. 125-5095 (2007-12-01)

DĖL SEIMO NUTARIMO „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS NACIONALINĖS KOVOS SU KORUPCIJA PROGRAMOS PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO IR PAPILDYMO

*** Pabaiga ***

Redagavo: Aušrinė Trapinskienė (2007-12-03)

autrap@lrs.lt